

Güvencesizlerin sendikası; Güvenlik-Sen

Güvenlik-Sen ile özel güvenlik alanında çalışanları hangi anlayışla, nasıl örgütlediklerine dair bir söyleşi gerçekleştirdik.

Sendika Başkanı **Serdar Aslan**'la genel merkezde buluştuk ve hem Genel Kurul'u hem de sendikayı konuştuk.

04

Asgari ücret kampanyası neden önemli?

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik, "en büyük toplu sözleşme" olarak ifade ettiği asgari ücret görüşmelerinin başlayacağı Aralık ayının ortalarından itibaren bir kampanya başlatıyor. Neden kampanya düzenleniyor ve bu kampanya neden önemli?

Çeşitli bölgelerde ilk eylem **15 Aralık**'ta!

05

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 79 Gerçekler devrimcidir!

12 Aralık 2013

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Kanlı "çözüm!"

İmha, inkar ve asimilasyon politikaları ile Kürt ulusal mücadelesini bastıramayan devlet, son dönemlerde AKP eliyle "çözüm süreci" adı altında yeni politikalar üretmeye başladı. Bu süreci; gerillaların geri çekilmesi, çatışmasızlık halinin ilan edilmesi ile Kürdistan coğrafyasını "güvenlik barajları", kalekollar, HES'ler, maden ve taş ocakları gibi projelerle esir alma olarak değerlendirmeye çalışan TC'ye, Kürt halkı defalarca bedeniyle siper olmuştur. Hatta "barış" getireceğini ilan eden AKP, kalekol yapımına karşı çıkan 18 yaşındaki **Medeni Yıldırım**'ı kurşunlayarak katletmiş ve "barış" ile "çözüm"den ne anladığını göstermişti.

Bu devletin "barış"tan ve "çözüm"den ne anladığını 6 Aralık günü bir kez daha gördük. Defalarca yeniden düzenlen-

mesine rağmen gerillaların mezarlarını tahrip etmeyi sürdüren TC'nin bu yaklaşımına karşı şehidini sahiplenen Gever halkı, eylem yaparken saldıran TC; **Mehmet Resit İşbilir**'i 6 kurşun, **Veysel İşbilir**'i ise 2 kurşunla katletti. Bununla da yetinmeyip, cenaze törenine saldırdı ve burada da **Bemal Topçu**'yu ağır yaraladı. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada Topçu'nun beyin ölümü gerçekleştiği söylenmekteydi. Katliama karşı başta Gever olmak üzere günlerce sokağa çıkan halk da devletin yaklaşımını yine saldırı oldu.

Amed, İstanbul, Mûş ve birçok kentte eylemlere saldıran devlet; "çözüm"ünün kan olduğunu, halkı katletmeye devam ederek kanıtıyor. Halk da sokakları ateş topuna çevirerek, kendi bildiği "çözüm"ü ortaya koyuyor!

Özgür Gelecek'ten

Gever'de medya da iş başında!

Merhaba,

Gever'de 6 Aralık'ta amca-yeğen İşbilirlerin katledilmesinin ardından yine devletin azılı ve dilinden kan damlayan organı burjuva-feodal medya devreye girdi. Hakkari Valiliği'nin yaptığı açıklamada "uzun namlulu silahlarla saldırdılar" yalanını gündeme taşıyan ve haberi böyle işleyen ana akım medya; devletin adeta kanlı havlusu görevini yerine getirerek katliamı meşrulaştırmaya çalıştı.

Aynı şeyi, cenazeye yönelik saldırıda ağır yaralanan ve beyin ölümü gerçekleştiği söylenen **Bemal Topçu** için de yapan medyanın bu tavrı karşısında devrimci, demokrat ve yurtsever basına önemli görevler düşüyor. Halka gerçeği taşımak ve katliamcı devlet zihniyetini açık etmek bizim görevimiz ve gazetemiz sayfalarında elimizden geldiğince buna yer verdik.

Ayrıca bu sayımızda açlık grevleri 100 günü aşan Wan depremzedeleri ile ilgili yazı ile Suriye ve Rojava'da yaşanan gelişmelerle ilgili Foti Benlisoy ile yaptığımız söyleşinin de ilginizi çekeceğini düşünüyoruz.

Serkeftin!

Emekçinin Gündemi

Yükselen mücadeleye müdahale...

Sayfa 05

Göğün Yarısı

Kadına yönelik suçlarda biz...

Sayfa 07

Pusulâ

Yazmak bir eylemdir!

Sayfa 11

KesKeSor LGBT ile söyleşi

Amed sokaklarında LGBTİ olmak...

02

Foti Benlisoy ile söyleşi

"Suriye, sadece Suriye'den ibaret değil..."

13

Wan üşüyor, açlık grevi 100. gününü aştı!

06

Roşin Çiçek davası yine ertelendi

Temmuz 2012'de "eşcinsel olduğu" gerekçesiyle ailesi tarafından öldürülen **Roşin Çiçek**'in davası, 5 Aralık'ta Diyarbakır 3. Ağır ceza Mahkemesi'nde görüldü. Duruşma saatinin gecikmesiyle aile, davayı takip eden LGBTİ bireyler üzerinde kurduğu baskıyı artırırken, koridorda cinsiyetçi ve homofobik-transfobik küfürler savruldu.

Aralarında **Yeni Demokrat Kadın**'in da bulunduğu çok sayıda kadın ve LGBT kurumunun katıldığı duruşmada mahkeme hiçbir gerekçe göstermeksizin, cinsel yöneliminden ötürü öldürülen Roşin Çiçek davasının aydınlatılması yolunda çabalayan SPoD'un davaya müdahillik kararından dönülmesine karar vererek; savcıya mütalaayı hazırlaması için verilen süreyle birlikte davayı **10 Şubat**'a erteledi. Davayı takip edenler "**Velev ki ibneyiz, alışın her yerdeyiz**", "**Susma haykır, eşcinseller vardır**" sloganlarıyla durumu protesto etti.

Homofobi ve transfobiye karşı yerel buluşma

LGBTİ oluşumları, 5 Aralık günü görülen Roşin Çiçek davasına ilişkin olarak aynı gün akşam saatlerinde Sümerpark'ta bir basın açıklaması düzenledi.

Açıklamanın ardından Sümerpark Sosyal Hizmetler Binası Toplantı Salonu'nda "**LGBTİ'lerin Karşılaştıkları Sorunlar ve Baş Etme Yolları**" konulu bir atölye gerçekleştirildi. Ağırlıklı olarak seks işçiliğinin tartışıldığı atölyede, genç yaşta LGBTİ bireyler de seks işçiliği yaparken yaşadıkları kötü deneyimleri paylaşarak, hayati önemdeki noktalara dikkat çekti.

(Amed YDK)

Duruşma İzmir'de de protesto edildi

İzmir'de **Siyah Pembe Üçgen Derneği** üyeleri, Kıbrıs şehitleri Caddesi'nde bir araya gelerek, yere serdikleri gökkuşağı bayrağı üzerine uzanarak işlenen nefret cinayetlerine dikkat çektiler. Eyleme çevreden alkışlarla destek geldi.

Dernek nefret cinayetlerinde katledilenleri anmak için yaktıkları mumları cadde üzerine serdi. Yapılan açıklamanın ardından eylem sona erdi.

Amed sokaklarında LGBTİ olmak...

Amed: Son dönemlerde Amed'in sokaklarında yaptıkları eylemleriyle daha fazla görünür olan LGBTİ hareketin önemli bir parçası **KesKeSor LGBTİ** örgütü ile Amed'de LGBTİ olmanın, LGBTİ birey olma mücadelesi vermenin ve sokaktaki muhalefetin bir parçası olmanın zorlukları üzerine bir söyleşi yaptık.

- Amed'de LGBTİ olmak, ne gibi zorluklar getiriyor?

- Belki Amed farklı bir yerdir ama LGBTİ konusunda Ortadoğu'dan Türkiye'nin en batısına kadar her yer LGBTİ'ye aynı bakıyor. En basitinden, flörtten bahsederseniz mesela; karşınızdaki iş arkadaşınız kendisini çok rahat anlatabiliyor ama bir eşcinsel ya da biseksüel kendini çok rahat anlatamayabiliyor. Sen bir kadına aşık olduğunu anlatmak istiyorsun, ama bunu anlatınca çok acayip tepkiyle karşılaşacaksın ve gündem bu olacak. Sen de şöyle düşünüyorsun; "*Yani şimdi bu tür saçmalıklarla uğraşacağıma saklarım bu olayı, karşıma çıkan her insana bu şoku yaşatmak istemem. Tekrar tekrar anlatmak istemem!*"

yor haliyle. Aileler açısından anlaşılması da zor oluyor. Ben kendi adıma söyleyecek olursam, durumumu ailemle konuşmayı düşünmüyorum. Birçok arkadaşım gibi evden atılmak, öldürülmek gibi tehlikeler altında değilim, ama yine de böylesi konuları ailelerimizle konuşmak istemiyorum. Eşcinsel erkekler açısından bu konuyu konuşmak daha zor, çünkü "namus" kavramı devreye giriyor ve daha tehlikeli şeyler doğuruyor. Ailesi tarafından katledilen Roşin'de olduğu gibi. Eşcinsel olan herkesin bedenini seks karışılığı sattığı düşüncesi çok yaygın. Kendi isteğiyle seks işçiliği yapanlar bir tarafa bunun böyle olmadığını anlatmaya çalışıyoruz.

"Eşcinsel olduğunu söylemek tehlikeli olabilir"

- Bir yandan kendi bünyesinde taşıdığı halde LGBTİ'lere saldırgan davrananlar, diğer yandan toplumda bu durumun var olduğunu bile bile yokmuş gibi davrananlar... Burada toplumsal ikiyüzlülük nasıl işliyor?

- Erkek eşcinseller üzerinden örnek

- Bütün şehirlerde LGBTİ bireylerin kimliğini açıklamasının kendine has bir hikayesi vardır. Amed açısından nasıl bir gerçekliği var bunun?

- Çeşitli açılma hikayelerini biliyorsunuzdur. "*Ben açıldım, ailem beni psikologa götürdü*" vb. Burada böyle bir şey yok. Kimse psikologa gitmiyor zaten. Burada genelde LGBTİ bireyler yakın çevrelerindeki samimi bulduğu arkadaşı ya da başka bir LGBTİ arkadaşına açılabilir. Mesela ben bizim KesKeSor'daki arkadaşları biraz daha şanslı buluyorum, çünkü etraflarındaki insanların çoğu onların kimliklerinin farkında ve kendi kimliklerini rahat yaşayabilecekleri bir ortamları var. Ama yalnız olan bir bireyi düşündüğümüz zaman, eşcinsel ya da biseksüel birey için, bu çok zor.

- Peki, aile ve çevrenizden nasıl bir baskı görüyorsunuz?

- Amed'in tabii ki feodal yanları var. Heteroseksüel olsanız bile biriyle beraber olma konusu çok açılmazken, bu tarz şeylerin açıklanması daha zor olu-

vermek gerekirse; kendi durumunu bilmeyen ya da ad koymayan ve erkeklerle ilişkisinde de "aktif" olarak "erk" konumunu koruduğunu düşünenler var. Dolayısıyla ilişkisinin eşcinsel olduğunu bu şekilde gizleyip kendini rahatlatanlar var. Evli olup da eşcinsel olanlarda da bunu çok sık görüyoruz. Hatta eşcinselliğini saklamak ya da durumun hastalık, geçici bir şey olduğunu düşündüğü için evlenenler bile var. Eşcinselliğini saklayan insanlara hak vermek lazım çünkü bu kadar erkeklığın olduğu bir toplumda eşcinsel olduğunu söylemek tehlikeli olabiliyor.

- Amed'de Hebûn ve Keskesor ile birlikte son 3-4 senedir LGBTİ bireyler görünür oldular. Bu mücadele alanında kurumsallaşma nasıl gelişti?

- KesKeSor'un ismi ilk zamanlar **Heft Renk** idi. Daha sonra KesKeSor ismini aldığımda, bu kuruma katıldım. Katıldığım süreçte de birçok etkinlik yapıyordu. Piknikler, söyleşiler, toplumsal cinsiyet ya da cinsiyet özgürlü-

ğü ile ilgili film gösterimleri yapılıyordu. Açık ya da kapalı olmak üzere toplantılar örgütleniyordu. KesKeSor'un kendi içinde özgürlükçü bir yapısı var. "Savaş" mantığının erkek mantığından geldiğini düşünüyorum ve savaşlardan en çok etkilenenlerin kadınlar ve çocuklar olduğunu biliyoruz. Zorunlu askerlikte de erkeklerin zorluklar yaşadığını, özellikle de erkek eşcinseller için sıkıntının katlanarak büyüdüğü bir gerçek. Dolayısıyla vicdani reddi savunuyoruz. Bir başka konu olan ekolojiyle ilgileniyoruz. Hasankeyf'te ekolojik bir kamp yaptık. Kadın örgütleriyle beraber ortak etkinlikler yapıyoruz. Zaten biz en büyük desteği kadınlardan alıyoruz. Şiddetten ve ön yargıdan sıyrılabiliyorlar ve rahatça kendimizi ifade edebileceğimiz alanlar açıyorlar. Biz sadece LGBTİ haklarıyla ilgili alanlara çıkmıyoruz. Bir parçası olduğumuz toplumun bütün sorunlarıyla ilgileniyoruz.

- Alana çıktıktan sonra ne gibi sorunlar yaşamaya başladınız?

- İnsanlar bizim bir amaç uğruna bir araya geldiğimizi biliyorlar elbette fakat "**Eşcinseller, translar vardır**" dediğimizde soru soranlar da oluyor, meraklı meraklı bakanlar da. 1 Eylül'de etrafımızı birçok insan sarmıştı fakat saldırıyla karşılaşmadık. Toplu halde durduğumuzda yaşanan sorunlara daha rahat müdahale edebiliyoruz. Son süreçte Hizbullah'ın tehditkar bir yönelimi oluyor. LGBTİ bireylerin yayınlarını, sitelerini takip edip burardan nefret söylemleri gerçekleştiren yayınları oluyor.

"Belki biraz fazla..."

- Meseleyi devlet cephesinden de ele alırsak eğer; katil yakalamak ile seks işçisi "yakalama"nın aynı oranda ödüllendirildiğini biliyoruz. Devletin tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bütün devletler eşcinsellere karşı. Haklarını kısıtlama, kurumlarını kapatma, yasaklama vb. tutumlar sergileniyor. Eşcinseller, ancak uzun bir mücadele sonrası haklarını kazanabiliyorlar. Devletlerin, çekirdek bir aile kurma ve bu ailenin devamını sağlamak isteme gibi davranışları var. Heteroseksist aile yapısı, eksiksiz ve sağlıklı diye tabir edilen bu çekirdek kurum; devletlerin sürekliliğini sağlar. Homoseksüel ilişkilerde bu mümkün değildir. Aynı oranda engelli insanların da yok sayıldığını söylemek mümkün, aynı mantıktan dolayı. Eşcinsellerin hayatına ve mücadelesine korku dolu ve tehlikeli olarak bakılıyor. Sizin sorunuzdaki "**Amed'de eşcinsel olmak**" vurgusu da bu kaygının bir parçası. Evet, zorluklar oluyor fakat aynı oranda Kürtlerin ve kadınların hakları için yürütülen mücadeleleri kadar, belki biraz daha fazla. Şimdi yürüttüğümüz mücadele henüz başlangıç, tüm olumsuzluklara rağmen mücadeleye devam edeceğiz.

CHP'den, ABD'ye; "AKP'yi Değil Beni Kullan!"

CHP heyetinin 1 Aralık'ta başlayan ziyaretinde, dillendiren "Yeni CHP" ifadesinin sıkça günde gelmesi de tesadüf olmasa gerek. CHP'nin birkaç yıl içinde yeniden "yenilenme" ihtiyacı duymasında en önemli dinamiğin Gezi İsyanı olduğunu söylemek ise yanlış olmayacaktır.

İçinde Genel Başkanları Kemal Kılıçdaroğlu'nun da bulunduğu CHP heyetinin, 37 yıl aradan sonra ABD'ye gerçekleştirdiği ziyaret sona erdi.

4 gün boyunca, Washington'daki temasları kapsamında, ABD'deki Türk çatı kuruluşlarından Türk Amerikan Dernekleri Asamblesi (ATAA) ile Türk Amerikan Bilim İnsanları ve Akademisyenleri Derneği (TASSA) temsilcileri de olmak üzere 40 görüşme yapan CHP heyeti, bununla beraber ABD'deki Yahudi kuruluşlarıyla da bir araya geldi. Ziyaretin belki de en yüksek düzeydeki teması ise Senatör John McCain ile yapıldı.

Heyet, ABD'nin en önemli düşünce kuruluşları olarak bilinen Center for American Progress ve Brookings Institute'de toplantılara da katıldı. CHP Genel Başkan yardımcısı Faruk Loğoğlu'nun, "Amerikalılar, ilk defa CHP'yi genel başkan düzeyinde, onun ağzından, onun görüşleriyle, onun ifadeleriyle tanıma fırsatını buldular. Ve anladılar ki, Türkiye'de sadece iktidar partisinden müteşekkil bir tablo yok. Ona alternatif olan ve onun dışında, onun yarattığı sorunlara ilişkin düşünce ve çözüm önerileri de olan bir siyasal parti varlığını ve bir siyasal parti başkanının ilkesel duruşunu gözlemlediler" sözleri ziyaretin amacını özetler nitelikte. Ziyaretin Fethullah Gülen Cemaati'nin ABD temsilcisi Türk Amerikan Birliği'nin (TAA) davetiyle, Ziraat Bankası, Halkbank ve THY'nin sponsorluğunda yapıldığını eklemeli.

"Yeni" CHP Projesi

Ziyaret, amacı ve öne çıkarılan mesajları itibarıyla aslında ilk de değil. Bugünkü ziyareti ve amacını daha iyi anlamak için birkaç sene öncesine gitmekte fayda var. 2011'de bir CHP heyeti, ABD'ye gitmiş ve burada çeşitli temaslarda bulunmuştu. 29 Mart 2011'de "Washington Institute" adlı düşünce kuruluşunda bir konuşma yapan CHP Genel Başkan Yardımcısı Osman Korutürk'ün, CHP'nin yurtdışında yanlış tanındığını; statükocu, ilerlemeye kapalı, olumsuz anlamda milliyetçi, Batı, NATO ve ABD karşıtı

olmadığı savunusu üzerinden sarf ettiği, "Bu, kesinlikle doğru değil. Biz dünyaya açık, ilerlemeci ve sosyal demokrat bir partiyiz ve parti yönetimindeki değişiklikten bu yana kendimizi 'yeni CHP' olarak adlandırıyoruz" sözleri ziyaretin perspektifini ortaya koyuyordu. Korutürk, aynı konuşmasında, İsrail'le ilişkilerin bozulmasından şikâyet etmiş, Türkiye'nin İsrail'in güvenini kaybetmesinden yakınmış, CHP'nin bunu mutlaka onaraçağını söylemişti.

"Yeni CHP" söylemi, Washington'da 2011 genel seçimleri öncesinde bol bol dile getirilmeye başlanmıştı. Amerika'daki en güçlü İsrail lobisi olan Amerikan İsrail Kamu İlişkileri Komitesi'nin (AIPAC) düşünce kuruluşu olarak faaliyet gösteren Washington Enstitüsü (WINEP) uzmanlarının bu proje için yoğun bir çaba sarf ettiği biliniyor.

Bu bağlamda, CHP'nin o zamanki genel başkan danışmanı ve parti meclisi üyesi olan emekli Büyükelçi Faruk Loğoğlu 22 Kasım 2010 yılında Washington'da, WINEP tarafından düzenlenen "Türk-Amerikan Ortaklığını Yeniden Üretmek" konulu bir konferansta ettiği sözler ise CHP'nin emperyalistlerle ilişkiler düzleminde farklı bir yerde durmadığını anlatıyordu.

Loğoğlu sunumunda "Türkiye'nin ruhunu gösteren ve modern Türkiye'yi karakterize eden şeyin Türkiye'nin ABD, İsrail, NATO ve AB ile olan ilişkileri olduğunu" söyleyecekti. CHP'ye göre, TC'nin ABD ile olan ilişkileri kaçınılmaz bir zorunluluk üzerine oturmaktadır ve İsrail'le ilişkiler sağlıklı olmadıkça ABD ile ilişkilerin sağlıklı bir zeminde götürülmesi de mümkün değildir.

Bu açıdan, The Economist, The New York Times ve Reuters gibi medya organlarının 2011 genel seçimlerinde CHP'ye destek çağrısı yapması tesadüf değil, bir sürecin parçasıydı. "Yeni CHP" arayışlarına içeriden tepkiler de gecikmemiş, CHP'nin 22. ve 23. dönem İzmir milletvekilliğini yapmış olan, ırkçı çıkışlarıyla sık sık gündeme gelen Dr. Ca-

nan Arıtman, "Yeni CHP bir Amerikan projesidir" eleştirisinde bulunmuştu.

"Yeni CHP" Projesi Yeniden Servis Ediliyor

CHP heyetinin 1 Aralık'ta başlayan söz konusu ziyaretinde, dillendirilen "Yeni CHP" ifadesinin sıkça gündeme gelmesi de tesadüf olmasa gerek.

CHP'nin birkaç yıl içinde yeniden "yenilenme" ihtiyacı duymasında en önemli dinamiğin Gezi İsyanı olduğunu söylemek ise yanlış olmayacaktır. "Yeni CHP"nin yeniden servise sunulduğu bu ziyarette, ABD emperyalizmi, Kılıçdaroğlu için Beyaz Saray'da Obama'nın Ulusal Güvenlik Danışmanı Susan Rice'in altında görev yapan Avrupa'dan Sorumlu Direktör Karen Donfried'la bir randevu verdi.

Oysa ANAP lideri Mesut Yılmaz, 1995 yılı Mart ayında ana muhalefet partisi lideri sıfatıyla Washington'a yaptığı ziyaretinde Dışişleri ve Savunma bakanlıklarında, bakandan bir sonraki yetkili olan bakan vekili konumundaki yetkililerle görüşmüştü. Obama'nın CHP'yi ciddiye almayan bu yaklaşımının yanı sıra, Obama'ya yakınlığı ile bilinen CAP'ın resmi websitesinde de CHP heyetiyle yaptıkları görüşmeye hiç değinilmedi.

En azından 2011 genel seçimleri sonrasında aynı sitede "Yeni CHP" üzerine birkaç yazı yayımlanmıştı. Ziyareti özetlersek aslında pek de "yeni" olmayan "Yeni CHP" yine yeni bir şey söylemedi. 2010-11'de söylediklerini tekrar ederek iman tazelemiş oldu. CHP, ABD ve İsrail'le, güçlü, sağlıklı, kalıcı ilişkiler kurmak istedikleri, NATO ittifakını önemsedikleri ve Türkiye'nin ittifaka sadık kalacağı konularında, uşaklıkta üzerine düşeni en iyi şekilde yapacakları hususunda ABD'yi ikna etmeye, güven kazanmaya çalıştı. Emperyalistlere, "AKP hükümetiyle değil bizimle iş yapın" dedi. Türk-Amerikan ilişkilerinin bugün AKP'den dolayı "güvensizlik" içinde olduğundan dem vurdu. Obama'ya, Irak, İsrail, Mısır ve İsrail'le ilişkilerin sürdürülmesi konusunda "sizinle hemfikir olan biz ve biz

size iktidarın yakın olduğundan daha yakın ve de onun alternatifiyiz" mesajını ilettiler. CHP heyetinin düşük profilden de olsa kabulü, ABD'nin AKP'ye yönelik bir gözdağı olarak okunmalı. Obama, CHP üzerinden AKP'ye "sizi önemsiyoruz; fakat sizin yönetiminizden rahatsızlık duyuyoruz ve alternatifiniz de değilsiniz" mesajı ilettiler. Görünen o ki ABD, Erdoğan'ın yokluğu üzerinden yeni alternatif arayışlarına girmiş bulunuyor. Ancak CHP'ye verilen bu krediye rağmen ABD emperyalizminin sadık uşağı Türk hâkim sınıflarının bugünkü en güçlü temsilcisi AKP hükümetini şimdilik "deliğe süpürmeye" karar vermediği söylenebilir.

Zira CHP heyetinin ziyareti gündeme gelir gelmez hem Davutoğlu hem de Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç soluğu Washington'da aldı. Yapılan açıklamalar CHP'nin bugün sıkça eleştirdiği AKP politikalarından esasta farklı bir çizgi izlemeyeceğini açıkça ortaya koydu. Anti-Amerikancı olmadıklarına yönelik tespitler de bunun bir göstergesi. CHP, bugün ABD-İsrail ve AB'li emperyalistler eliyle, AKP'ye karşı bir alternatif olarak el altında tutuluyor, bunun için değişime zorlanıyor. Tabii bu süre içinde CHP'de söz konusu gelişme için gerekli değişiklikler de adım adım gerçekleştiriliyor. CHP'de laiklik tanımı yeniden yapılıyor, dinle aralarındaki "sınırları" kaldırıyor, Cemaat'e sıcak mesajlar gönderiyor. Bu değişim, bir kısmı ABD ziyaretinde yer alan ve başında Kemal Kılıçdaroğlu'nun bulunduğu ekip tarafından yönetiliyor.

CHP'ye adeta paraşütle inerek genel başkan olan Kılıçdaroğlu'nun, bu büyük "değişimi Deniz Baykal'a ait bir kaset skandalına borçlu olduğunu hatırlamayan ise yok. Kuşku yok ki, CHP de ABD ziyaretinde yüksek sesle dile getirdiği gibi emperyalist sömürü zincirine hayır demiyor, bugün AKP'nin, işçi sınıfı ve emekçi yığınlarına daha fazla açlık ve sömürü getiren politikalarını daha etkin-başarılı bir şekilde yerine getirmeyi taahhüt ediyor.

Punto'da işten atma!

H. Merkezi: Punto Deri fabrikasından sendikali oldukları için işten çıkarılan 28 işçinin 119

gündür direnişi sürerken, 5 işçi daha direnişteki işçileri ziyaret ettiği için işten çıkarıldı.

DERİTEKS Sendikası'nda örgütlü oldukları gerekçesi ile işten çıkarılan 28 Punto işçisinin direnişi sürerken 5 işçi daha gerekçe gösterilmeden patronun keyfi tutumu ile işten çıkarıldı. İşçiler, işten çıkarıldıkları günden bu yana işe geri iadelerinin yapılması için Zeytinburnu'nda bulunan **Punto Deri** önünde direnişlerini sürdürüyor. **6 Kasım** Cuma günü sabah paydosunun ardından üzerlerindeki iş önlüğü ile direnişteki işçileri ziyaret eden **Erkut Bayhan, Nuh Berk ve İrfan Günhan** isimli işçiler, ziyaretin ardından fabrikaya alınmadı.

Hiçbir gerekçe gösterilmeden işyerine alınmayacakları söylenen işçiler de diğer işçilerle birlikte direnişe başlarken, 3 Kasım Salı Günü **Halil Çakır**, 4 Kasım Çarşamba günü de **Bayram Arslan** isimli işçiler işten çıkarıldı. İşten çıkarılan işçilerle birlikte direnişe devam eden işçi sayısı 33'e yükseldi.

Ambarlarda iş bırakma eylemi

H. Merkezi: Nakliyat-İş üyesi işçiler, 2 Aralık günü kıdem tazminatı hakkı için 2 saatlik iş bırakma eylemi yaparak yürüyüş yaptılar.

Topkapı Nakliyeciler Sitesi girişinde biraraya gelen işçiler sloganlar eşliğinde sendikanın şube binasına yürüdüler. Nakliyat-İş Genel Başkanı **Ali Rıza Küçükosmanoğlu** taşeron, güvencesiz ve kölece çalıştırmanın kural haline geldiğine, kıdem tazminatı hakkının gasp edilmek istenmesine dikkat çekerek buna karşı mücadele edeceklerini dile getirdi. Ardından ise DİSK Genel Sekreteri **Arzu Çerkezoğlu** konuşarak, kıdem tazminatı hakkının gasp edilmesine izin vermeyeceklerini belirtti.

Güvencesizlerin sendikası; Güvenlik-Sen

İzmir: Geçtiğimiz Temmuz ayında genel kurulunu yapan **Güvenlik-Sen** ile özel güvenlik alanında çalışanları hangi anlayışla, nasıl örgütlediklerine dair bir söyleşi gerçekleştirdik. Güvenlik-Sen Başkanı **Serdar Aslan**'la İzmir'de bulunan genel merkez şubesinde, aynı zamanda sendikal anlayışa dair de tartışma fırsatı bulduk.

- Güvenlik-Sen'in nasıl oluştuğunu, hangi tartışmalar sonucu kurulduğunu bize kısaca anlatmakla başlayabilir misiniz?

- Sendikayı aslında bir yıl önce Ocak ayında kurduk. Bir yıllık bir emek sözü konusu. Niye böyle bir fikriyat çıktı? Baktık, bu sektörde çalışan işçi, emekçiler olarak hem güvenlik işi yapıp hem güvencesiz bir kesimiz, bu çok rahatsız edici. Biz de güvence sahibi olmamız gerektiğini düşündük, ilk akla gelen bir sendika kurmak oldu. Dedik bağımsız bir sınıf sendikası kuralım. Sonra birimde arkadaşlarla sendika kurma tartışmaları başladı, aramızda sosyal demokrat arkadaşlar vardı. Sonrasında DİSK'le bir görüşme talep ettik ancak çok olumlu geçmedi. Genel Kurul kararı ile bir işkolu açılabilir ama çok uğraşmak istemediler.

Bizler mevcut olan sendikal anlayıştan farklı olarak sendikal bürokrasi olmayan, sendika başkanının işçilerden farklı maaş almadığı bir anlayışla kuralım dedik ve kendi sendikamızı kurduk. Bizler her üyenin özne olduğu, söz-karar yetkisinin tüm işçilere ait olduğu bir sendika kurmak istedik ve genel kurulda da biz evet özel güvenliğiz ama aynı zaman bizler kendimizi **anti-militarist bir yapı** olarak ifade ettik.

"Muhafif kesime karşı silah olmayacağız"

- Anti-militarist bir sendika olarak okullarda polisle birlikte çalışan ÖGB için ne düşünüyorsunuz ve onları nasıl örgütlersiniz?

- Her özel güvenliğin gelip örgütlenmediği bir sendika olmak istiyoruz. Pek çok yerde aslında özel güvenliğin sıkıntıları da ortaktır. Ancak her özel güvenlikçi bizim gibi düşünür mü, hayır! Mesela özellikle üniversitelerde özel güvenlik polisin-emniyetin bir alt kolu olarak görülür ve aslında yapması gereken işleri yani o alanı koruma işini yapmamış

Gülsuyu

Gülsuyu ve Gülsuyu mahallelerinde DDSB'nin "**Daha yaşanabilir bir asgari ücret**" kampanyasının startı verildi. Gü-

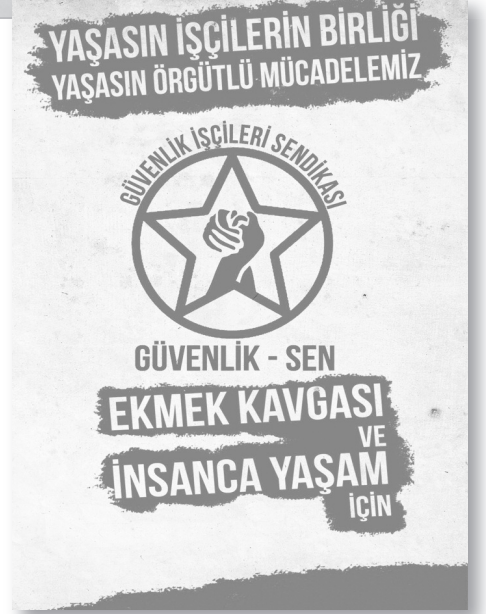
olur. Ve üniversite öğrencilerine, muhafif olarak görülen öğrencilere karşı bir güç olarak kullanılır. Yani bu sistemin askerleri gibi görülür. Ancak biz buna zaten karşıyız. En büyük çıkış noktamız burasıdır, sendika kurulduktan sonra Ankara'da bir özel güvenliğin muhalif bir öğrenciyi bıçaklamasına karşı çıktık ve tepki gösterdik. Çünkü onlar bu ülkenin aydın, ilerici kesimleri; bizler de güvencesiz çalışan işçiler gibiyiz. Bizler bunlara karşı silah olmayacağız.

- Devletin özel güvenliği silahlandırması düşüncesini nasıl buluyorsunuz?

- Bazı yerlerde silah kullanılmaktadır, mesela bankalarda. Ancak bunun dışında özel güvenliğin silah kullanma yetkisi zaten yoktur, bunu kanun zaten açıkça söylüyor. *İş Kanununun ilgili maddeleri* sadece bizim özel güvenliği de kapsamıyor. Bu kanuna göre savunma ve güvenlik hizmeti diyor, yani asker de, çalışan koruma memuru da bizde örgütlenebilir. Ancak Savunma Bakanlığı "*sizin alanınıza girmiyor, siz sadece özel güvenliği örgütleyebilirsiniz*" dedi.

- Genel kurulunuz üzerine konuşalım. Neler damgasını vurdu genel kurula?

- 14 Temmuz'da genel kurulumuz yapıldı. Yoksullara karşı maşa olmaya çağımızı bir kez daha deklare ettik genel kurulda. Biz eşitlikçi bir sendikal anlayışla, "*eşit işe eşit ücret*" talebiyle, sadece ücret sendikacılığı da değil, aynı zamanda dayanışmacı bir anlayışı ortaya koyarak kurulduk. Sosyal yaşamı da ön plana çıkaran bir çalışma izlemek istiyoruz. İnsanların yalnızlaştığı, yabancılaştığı bir dönemde insanların birlikte

yaşamı paylaştığı, sorunlarını birlikte çözdüğü bir sendika istiyoruz. Hedeflerimiz içinde yok edilmek istenen haklar, eğitim hakkı elinden alınan çocuklar, daha düzenli bir yaşam için yaşam alanları yaratılması için de mücadeleyi önümüze koyduk.

- Son olarak sendikanızın genel kurulunu da kapsayan dönemde Gezi İsyanı yaşandı. Bu sürece dair görüşlerinizi almak istiyoruz?

- Gezi, bir çıkış, bir patlama noktasıydı toplumun, mevcut sistemde yer alan insanların en küçük demokratik hak talebinde susturulup bastırılması, gözaltı vs. olması artık yeter dedirtti. İnsanların bir haykırışı, isyanıydı Gezi. Aslında proleter devrimler çağında bir isyanıydı, ötekileştirilmiş olan her kesim yani toplumun dezavantajlı kesiminden herkesin içinde yer aldığı ancak patronların olmadığı bir isyanıydı. Ben kişisel olarak böyle değerlendiriyorum. Biz de elimizden geldiğince destek olduk, çünkü güvencesizlerin de isyanıydı.

Asgari ücret kampanyası çalışmaları..

lensu ve Gülsuyu Mahallesi'nde 6 ve 7 Aralık günü afişlerimizi yaptık. Gülsuyu Çarşamba Pazarı Sokağı'ndan başlayarak Cemevi bölgesini yol boyunca afişledik. Afişleme esnasında yoldan geçen insanlara asgari ücret kampanyamızı anlatırken mahalle halkı da ilgiyle çalışmamızı izliyordu.

Afişleme çalışmalarımızı yanımdan hiç eksik olmayan akrep aracının nezaretinde yaptık. Cemevi bölgesinde bir süre bizi takip ederek baskı oluşturma-

ya çalışan polis, yanımıza gelen kalabalık bir kadın grubunun etkisiyle yanımızdan uzaklaştı.

Kartal

Kartal DDSB olarak 5 Aralık günü Kartal merkezde halkın yoğun olarak geçtiği geçitlere ve duraklara, afiş ve stikır çalışması yaptık. DDSB'nin asgari ücret ve kıdem tazminatıyla ilgili başlattığı kampanya dahilinde yaptığımız çalışmalarda çevre halktan olumlu tepkiler aldık.

Asgari ücret için neden kampanya, neden önemli?

1- Asgari ücret nedir?

Asgari ücret, işçi ve ailesinin ekonomik ve sosyal koşullara göre insanca yaşamasını mümkün kılacak, insanlık onuruyla bağdaşacak "en az" ücret demektir. Bu yönüyle asgari ücret, emeğin bedeli olmanın ötesinde, insanın yaşaması, varlığını sürdürmesi için gerekli olan "en az" gelir kaynağıdır. Asgari ücret, çalışanların yaşama ve çalışma şartlarının düzenlenmesine yönelik önemli uygulamalardan biridir. Bu nedenle bir sistemde çalışanların düşük ücretle çalıştırılması ile rekabetin emek sömürüsü ile yapılması amaçlanmaktadır, diyebiliriz.

Ücret, çalışanın ürettiği malın karşılığında verilen değerdir. Kapitalist sistemde üretilen malın değeri değil işçinin bu malı üretirken buradaki üretim değerine göre ücret verilir. Bu nedenle patron, işçinin ürettiği malda ne kadar kâr ettiğine dikkat eder ve işçinin emeğine bu malı üretmede işine yaradığı oranda değer verir. Yani insan, patronların kâr aracı olduğu sürece değerlidir!

2- Asgari ücretle ne açıklanıyor, nasıl belirleniyor?

Ancak asgari ücretin belirlenmesinde durum daha farklıdır. Çünkü bir malın üretilmesi ile belirlenen ücret dışında asgari ücretle bir sistemin insana verilen değerin daha açık biçimde görmekteyiz. Çünkü asgari ücret emeğin karşılığı yerine bir insanın yaşamının ne kadar ücretle olacağını toplama verilen değerdir.

Bu değeri belirleyen ise siyasal iktidardır. Böyle olunca aslında siyasal iktidarın nasıl bir sistemin savunucuları ve kimin iktidarı olduğu da ortaya çıkmaktadır.

Bugün ülkemizde bir insanın aylık tüm ihtiyaçların karşılığı 804 TL dir. Bu belirleme aynı zamanda nasıl ve nerede yaşamamız gerektiğini belirlemektedir. Ancak bizim ülkemizdeki vahamet bunu da aşan bir yerde durmakta, 804 TL tutarındaki asgari ücret, tüm patronlar için işçinin geçineceği ücret olarak görülmektedir.

Asgari ücret belirlenmesini, mevcut sistem koşullarında esasta bir sömürü aracı olarak görmek gerekir. Ülkemizde bu nedenle asgari ücret önemlidir. Yaklaşık 5 milyon işçiyi ilgilendiren ama tüm çalışanlar üzerinde de baskı aracı olarak kullanılan bu en büyük sözleşme, patronların daha fazla kâr için oldukça önemlidir. Bu kârın oluşması ve işçilerin sömürülmesi, bizzat dev-

let eliyle sağlanmaktadır.

Asgari ücrete ilişkin uluslararası yasal düzenlemelerde 1940'lı yıllarda, yani "sosyal devlet" olarak bilinen dönemde işçilerin daha fazla özgürlük ve sistem değişikliği taleplerini yatıştırma için yapılan reformla başta Avrupa olmak üzere birçok ülkede asgari ücretin alt sınırı belirlenmeye başlandı.

3- Asgari ücret için kanunlar ne diyor?

Ülkemizde Anayasanın "Ücrette Adalet Sağlanması" başlıklı 55'inci maddesinde "ücret emeğin karşılığıdır" denilmekte ve devlete "çalışanların yaptıkları işe uygun adaleli bir ücret elde etmeleri ve diğer sosyal yardımlardan yararlanmaları için gerekli tedbirleri alma" görevi verilmektedir. Ayrıca, asgari ücretin tespitinde "çalışanların geçim şartları ile ülkenin ekonomik durumu da göz önünde bulundurulur" denilmektedir.

4857 sayılı İş Yasası çerçevesinde çıkarılan Asgari Ücret Yönetmeliği asgari ücreti; "İşçilere normal bir çalışma günü karşılığı olarak ödenen ve işçinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek ücret" olarak tanımlamaktadır.

Türk-İş'in her ay düzenli olarak yaptığı "açlık ve yoksulluk sınırı" çalışmasının 2013 ayı sonucuna göre **4 kişilik ailenin açlık sınırı 1.064,26 TL, yoksulluk sınırı 3.466,65 TL** tutarında hesaplanmıştır. Bizler yukarıdaki gerçeklere bakıldığında asgari ücretin net 1.500TL olması gerektiğini söylüyoruz.

Yukarıdaki rakamlara bakarak bile bir sistemin işçilere ve halkına verdiği değeri görebiliriz. Bir yandan kendi yaptıkları nasıl umadıklarını görürken diğer yan-

dan insanın yaşamını sürdürmesinde gerekli olan ("konut") kiranın bedelini bile tek başına asgari ücreti karşılayamadığı bir çelişki görülmektedir. Şimdi bu tablo ortada iken bir de bölgesel asgari ücret gündeme getirilmektedir.

4- Karşı dur mücadele et, örgütle!

Bugün en büyük sözleşmenin yapıma tarihi geldi. Yakında hükümet ve patron temsilcileri 2014 yılı asgari ücret değerini belirlemek için bir araya gelecekler. Milyonlarca işçinin nasıl yaşaması gerektiği kararı verilecek. Bu karar, hiçbir göstergeye bakılmadan verilecektir. Tek dikkate aldıkları gerçek, patronların söyledikleridir. Asgari ücret üzerindeki vergi yükü hafifletelim ya da vergi dışı bırakalım söyleminin maksadı işçileri düşünmek değildir. Bu nedenle biz milyonların buna karşı dur demek için harekete geçme zamanı geldi. Şimdi ayağa dikilme zamanıdır.

Bizler başlanan bu kampanyanın önemini yukarıda ortaya konulan nedenler üzerinden hareket ederek ele almalıyız. Kampanya bu nedenle önemlidir.

Kampanyanın programını da bu çerçevede sürdürmeliyiz. Kampanyamızın amacını işçi ve emekçilere ulaştırmak için yoğunlaşmış ve organize olmuş bir çabaya ihtiyaç vardır. Bu da işçi sınıfının yaşadığı sorunları açığa çıkaran bir dönemi kapsamalır.

5- Kampanyanın programı ve yapılacaklar:

İlk olarak afiş ve bildirimler ile yapmak istediğimiz kampanyamızı görünür kılmalıyız, bunun için olabildiğince her yerde dağıtımını gerçekleştirmeliyiz.

15 Aralık'ta belirlenecek olan yerde basın açıklamaları yapılacak. Buralara en iyi seviyede katılmalıyız. Katılım için örgütlemeliyiz. Ay içinde sürekli olarak afiş, bildiri ve bültenler bu süre içinde sürekli dağıtılmalıdır. Bu dağıtımlar bir plan çerçevesinde yapılmalıdır.

Kampanyamızı 5 Ocak'ta belirlenecek yerde bugüne kadar faaliyet yürüttüğümüz alanlarda örgütlemesini yapan her aktivist bu etkinliğe en geniş işçileri katmayı hedeflemelidir. Bu hedefi önemsemeliyiz. Bir emeğin çabasının sonucu olarak değil bir tavır ve tutum almanın söyleyecek sözümüzü birlikte söylemenin günü olarak örgütlemeliyiz. **(Devrimci Demokratik Sendikal Birlik)**

Emekçinin Gündemi

Yükselen mücadeleye müdahale edelim

Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihi açısından yeni bir dönemin kapısı açılıyor. Uzun süredir yaşanan gerileme ve tasfiyecilik sınıf hareketini, tarihinin en kötü noktasına kadar getirmiştir. Sistem 1980 sonrası oluşturduğu düzende hedeflerine esas itibarıyla ulaşmıştır. Ancak bu durum sistemin temellerin çatırdamasına engel olamamaktadır. 2011 yılından itibaren sınıfın kendiliğinden mücadelesindeki ivme, 2012 yılıyla birlikte daha da yükselmiş ve 2013'e devrolmuştur. Ülkemizin dört bir yanında işçilerin spontane, sendikalı veya sendikasıız eylemlerine on binlerce işçi katılmıştır. Örgütsüzlük, kendi gücüne güvensizlik, korkutulmuşluk, kredi borçları, işsizlik tehdidi bir noktaya kadar işe yaramakta, ancak bu nokta aşıldığında sınıfın yıkıcı, eylemsel gücü açığa çıkmaktadır.

Ortak talepler, uzun çalışma saatlerine ve düşük ücrete karşı daha insanca çalışma şartlarına kavuşmaktır, sömürüyü sınırlamaktır. Bakınız Antep Tekstil, Gerede Deri, Antep Sıya işçilerinin kitlesel öfke patlamaları... Bakınız maden işçilerinin iş cinayetlerine karşı gerçekleştirdiği miting... Bakınız 1 Mayıs'ta alanları dolduran yüz binler... Bakınız irili ufaklı ülkenin dört bir yanında iş bırakan, haksızlıklara tepki gösteren hemen her sektörden işçiler... Bakınız sendikalı olmak için direniş çadırları kuran deri, tekstil, metal, sağlık işçileri... Bakınız sendikal ihaneti parçalamak için harekete geçen, sendika değiştiren, eylemler, yürüyüşler örgütleyen binlerce metal işçisi...

Tüm bunlar 2010-2013 yılları arasında gerçekleşti. 2013 Gezi İsyanı, tüm bunların karşısında dirilişin toplam adıdır. Bu hareketlilikler bugün mevcut bulunan ulusal, reformcu akımların etki alanına girmekte buralardan rüzgârı estirmektedir. Ancak işçi sınıfı mücadelesinde sınıfsal bakış açısı olmadan olmaz. Çünkü anti-empyalist, bağımsız, sınıfsal temelde bir mücadele ülkemizde sınıf mücadelesini yükseltir ve geliştirir. Çünkü yükselen mücadelenin sesi ve dipten gelen dalga, bize müdahale etme görevi vermektedir. Ancak bugün bunu yapabilmek için bir iradeye ihtiyaç vardır. İrade bahsini ettiğimiz bu çalışmanın önemli bir yanını oluşturmaktadır. Şimdi yapacağımız her faaliyeti ve mücadelede irade sahibi olmak ve müdahale etmek gerekmektedir. İşçi sınıfı mücadelesindeki gelişmelerde eksik olan irade ve müdahaledir. Yürütülen faaliyetlerde olayların arkasında kalmak gerektiği zamanlarda müdahale edilemediği içindir. Oysa başta kendiliğinci hareketlerde yapılacak her müdahale, hareketin daha doğru rotada olmasını sağlar. Çünkü devrimciler yaratıcıdır. Yaratıcılıklarında her olay ya da sorun karşısındaki iradeleri ile yarırlar. Devrimciler faaliyetleri sırasında gelişen olaylara karşı irade koyarlar. Bunun için beklemesler.

Çünkü bugün faaliyetlerin sürekli olmamasının en büyük eksiği tam da irade takınmamaktan dolayıdır. Biliyoruz ki olaylar anlıktır ve geçtikten sonra söylenecek ya da yapılacakların hiçbir önemi olmaz. Bu nedenle irade gerekiyor. 2013 Gezi İsyanı sırasında yaşananlar da bunun bir örneğidir. Bu nedenle yapılan fiili saldırılarda nasıl anında irade gösterilip tavır koyuluyorsa bu iyidir ancak faaliyetin tüm zamanlarında böyle hareket etmeliyiz. Bunu yapamazsak biz de söylediğinde yapılan bir faaliyeti örgütlemiş oluruz. Oysa bugün ihtiyaç duyulan bu değildir. Çünkü sınıfın artan öfkesi ve yükselen hareketliliği öz itibarıyla ekonomiktir. Sendikal taleplidir. Ekmek mücadelesidir. Sömürüyü sınırlama hedeflidir.

Ekonomik, demokratik ve sosyal talepleri sahiplenip harekete geçirmek için koşullar uygundur. Şimdi bunun gerekleri için irade ve müdahaleye ihtiyaç var. Asgari ücret kampanyasını da bu anlayışla düşünmeliyiz. Bunun için herkes bulunduğu yerde bunları yapabilmelidir.

Dersim'de Mahsun Yap için yürüyüş

H. Merkezi: 24 Kasım günü Edirne 54. Mekanize Piyade Tugayı'nda askerliğini yaparken "şüpheli" şekilde yaşamını yitiren Dersimli Mahsun Yap için 4 Aralık günü ailesi ve arkadaşları tarafından yürüyüş düzenlendi.

Sanat Sokağı'ndan bir araya gelen kitle sloganlarla Seyid Rıza Meydanı'na yürüdü. Burada aile adına açıklamayı Mahsun Yap'ın arkadaşı **Kadir Kulbak** okuyarak, "Yaşanan bu ölümlerin veya cinayetlerin önüne geçmenin yolu şüpheli ölümlerin peşini bırakmamaktan, seyirci kalmamaktan ve gençlerimize sahip çıkmaktan geçiyor" dedi.

Kadir Kulbak'ın ardından Mahsun Yap'ın babası **Turan Yap** bir konuşma yaptı. Yap konuşmasında "Devlet emanetini öldürerek bize geri verdi. Başka çocuklarımız ölmesin diye tüm Dersimlilerden ve kamuoyundan mücadelemize destek vermelerini bekliyorum" dedi. Eyleme **Partizan, DHF, BDP, Halk Cephesi** ve **ESP** destek verdi.

Aydın Erdem anmasına polis saldırısı

H. Merkezi: Amed'de polis kurşunuyla katledilen Aydın Erdem'i anmak için Taksim'de 6 Aralık günü yapılmak istenen eyleme polis saldırdı.

DÖDEF ve HDK Gençlik Meclisi üyelerinin çağrısıyla düzenlenen ve aralarında YDG'lilerin de bulunduğu kitle "**Aydın Erdem'in katilleri hesap**

verecek" ve "**Kujeren Aydın Erdem we hesab bıdın**" yazılı pankart açarak Galatasaray Meydanı'nda toplandı.

Burada basın açıklaması yapan kitle daha sonra Taksim Meydanı'na yürümek istedi. TOMA ve çevik kuvvet polisinden oluşan polis barikatına kitlenin yürümesi üzerine, polis tazyikli su ve gaz bombalarıyla kitleye saldırdı. Polisin eyleme saldırmalarının ardından kitle de taşlarla polise karşılık verdi.

Wan üşüyor, açlık grevi 100. gününü aştı!

Elektrik, su ve doğalgaz faturaları... Kış için hazırlıklar... Kar yağıyor, trafikte yarım saatlik yol, iki saate çıkacak, eve ulaşmak tam bir zulüm yani...

Tüm bu sorunlar, başlarını sokacak bir evi olanlar için geçerli. Ama bir de ödeyebilecek bir doğalgaz, elektrik faturası olmayanlar, işten çıktıktan sonra gidecek bir evi olmayanlar, başlarını sokacak bir çatısı olmayanlar var! Wan'da 9 Kasım 2011'den bu yana, yani iki yıldır çadırlarda, konteynırlarda yaşayan halkın sorunları çok farklı. Onlar, artık onlara ev olan konteynırlardan çıkarılmamanın, elektriklerinin kesilmemesinin, polis tacizine uğramamanın vs. derdine düşmüş durumdadır. Hem de 7 Aralık itibarıyla 100. gününü dolduran açlık grevi direnişiyse...

Wan'da 23 Ekim ile 9 Kasım 2011 tarihlerinde meydana gelen depremin ardından yüzlerce kişi yaşamını yitirmiş, binlerce insan yaralanmıştı. Evlerin çok büyük bir kısmı kullanılmaz hale gelmiş ve Wan'ın birçok yerinde konteynır kentler kurulmuştu. Anadolu konteynır kentte çok zor koşullar altında yaşama mücadelesi veren 110 aileden 30'u kendilerine kalıcı bir konut verilinceye kadar 28 Ağustos'tan itibaren dönüşümlü açlık grevine başladılar.

Depremin ardından giden yardımların ulaşılması devlet tarafından engellenirken, bugün de deprem-devlet mağdurlarının konteynırlarındaki elektriğe ve suya göz dikti. Elektrikleri kesilen, su ve ısılmayan konteynırlarda bir de soğukla mücadele başladı. Daha önce çadırlarda soba yaktıkları için yangın çıkmış, çıkan yangında birçok çocuk hayatını kaybetmişti. Bu yüzden konteynırlarda yangın

tehlikesi yüzünden sobalar da yakılmıyor.

Yaşanan bu afetin üzerine bir de ırkçı-faşizan zihniyet ve onun söylemleri eklendi. Wan depreminin olduğu günden itibaren bunun üzerinden hem devlet hem burjuva medya tarafından aşağılık ve insanlık dışı söylemler geliştirildi. Faşist TC devletinin Kürt ulusuna yönelik düşmanlığı bu sefer de deprem üzerinden yükseldi. Wan'da deprem-devlet mağdurları büyük acılar yaşarken "Herkes haddini bilecek, yeri geldi mi taş atacaksın, kuş avlar gibi avlayacaksın, sonra yardım isteyeceksin" denilerek Kürt halkına yönelik düşmanlık burjuva medya tarafından da desteklendi.

Wan'daki deprem gerçekleştiğinde yüzlerce insanın ölümünün ardından faşist söylemler gün yüzüne çıkmışken bugün Wan deprem-devlet mağdurlarının verdiği yaşam mücadelesini devlet ve burjuva medyanın görmesini ya da göstermesini kuşkusuz ki beklemiyoruz.

Seslerini duyurmak ve kalıcı konut hakkı için açlık grevine başladıklarını ifade eden **Ali Ahi**, "Biz açlık grevine bizim

için kalıcı bir çözüm oluşturulması için girdik. Zaten burada yaşayan birçok ailede çalışabilecek kişi yok. Evin yetişkinleri ya hasta ya da çalışamaz raporu olan kişiler. Biz kiraya gitsek bile bunun sonu yok. Bizler için en ideali baştan da dediğimiz gibi kalıcı konut. Biz bunu istiyoruz. Biz burada çok zor şartlarda yaşam mücadelesi veriyoruz. Kar yağdı, havalar çok soğuk. Çocuklarımız hasta çünkü burada 108 gündür elektrik yok. Konteynerlere sobada kuramıyoruz. Artık yetkililerin burada kalan bir avuç insana sahip çıkması gerekiyor. Bu çok mu zor?" dedi.

Alkanat konteynır kentinde, kaldıkları konteynırları boşaltmaları için deprem mağdurlarına tebliğ etmeye gelen polisler, sürenin bitmesine az bir süre kala sürekli oradaki halkı taciz ettikleri öğrenildi. Konteynırların çevresinde devriye gezerek sabah saatlerinde siren sesleriyle uyandırıldıklarını söyleyen deprem-devlet mağdurları kendilerini polisle korutmaya çalıştıklarını ancak barınma haklarını kazanıncaya kadar mücadeleye devam edeceklerini söylediler.

90. gününde F oturması

H. Merkezi: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu, F oturmasının 90. haftasında hasta tutuklu **Erol Zavar**'ın durumuna dikkat çekti.

Eylemde bu haftaki basın açıklamasını insan hakları savunucusu **Nur Sürer**, okudu.

Sürer, hapisanelerin başta tecrit koşulları olmak üzere, yetersiz beslenme, hava ve güneş azlığı, bazı hapisanelerde aşırı doluluk, suyun ve diğer temizlik malzemelerinin kısıtlılığı, anlamsız yasakların ve haksız uygulamaların yaratmış olduğu stresli ortam, önleyici sağlık hizmetlerinin yetersizliği nedeniyle hastalık üreten mekanlar konumunda olduğunu belirtti. Eylem sloganlarla sona erdi.

Cumartesi Anneleri'nin eylemi 454. haftasında

İstanbul: Cumartesi Anneleri 454. haftada 20 yıl önce Urfa'da kaybedilen **Hüseyin Taşkaya**'nın akıbetini sordu.

Taşkaya çevresinde sevilen, sözü geçen biriydi ve her fırsatta devletin asimilasyon politikalarını ve inkârcı yaklaşımını anlatırdı. Muhafız kimliği ile tanınan Taşkaya, Urfa-Siverek bölgesinin korucu ailesi olan Bucak Aşireti ve askerler tarafından 6 Aralık 1993'te gözaltına alındı ve kendisinden bir daha haber alınmadı.

Taşkaya ailesi Hüseyin Taşkaya'yı aramak için Siverek Emniyeti'ne gittik-

lerinde onlara şu yanıt verildi; "Bir daha bize gelmeyin. Diğer oğullarınla birlikte burayı terk edin, yoksa onlar da kaybolur". Aile tehditler üzerine Siverek'i terk etmek zorunda kaldı, aralarında bıraktıkları tapulu mallarına, evlerine ise korucular el koydu.

Hüseyin Taşkaya'nın kızı **Serpil Taşkaya** yaptığı açıklamada; "7 yaşındaydım babamı kaybettiğimde. 7 yaşında bir çocuk nasıl bir günah işledi de böyle büyük bir bedel ödedi? Buradaki bütün insanların kemikleri bulunana kadar biz burada olacağız" dedi.

“Ortada bir utanç var ama benim değil”

Gezi İsyanı'nın başlaması ve İzmir'de de etkisini hissettirmesinin ardından, direnişe destek verdikleri gerekçesiyle, hukuksuz bir şekilde, taciz ve tehditlerle gözaltına alınan ve daha sonrasında tutuklanan YDG'li ve YDK faaliyetçisi **Elif Kaya** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

Elif'le sohbetimize “neden tutuklandığı” ile başladık. Elif bu süreci; “Gezi yıllardır TC devletinin halka yönelik her türlü baskısına, zulmüne, geleceğini ellerinden çalmasına dönük ortaya atılan yasaların vs. artık insanların içinde biriktirdiği o öfkenin sokağa yansıyış biçimiydi. Sonuç olarak, milyonlarca insan bu eylemlere katıldı hepimiz gördük, izledik. Olaylarda bazen şaşırarak bu duruma şahit olduk” diyerek anlatıyor. Kendilerinin tutuklanmasını ise TC devletinin “sokağa çıkan, isyan eden milyonlarca insanın öfkelerini bastırmak, sindirmek için halkın en ileri kesimi tutuklaması” geleneğine bağlıyor.

“Kimse artık yaşananlara göz yummak istemiyor”

- Bize 6 ay içinde hapishane sürecinde neler yaşadığını anlatır mısın?

- Gezi İsyanı'nda yaşadığımız sorunlar herhalde TC tarihinin hiçbir döneminde farklılık arz etmemişti. Orada cinsel şiddet, en çok kendini kadın bedenine dönük gösterdi. Benim yaşadıklarım da genel olarak bu çerçevedeydi. Evet, çıplak arama işkencesine maruz kaldım, Şakran Hapishanesi'nde bunu yaşadım. Şunu gördüm; önceden Yeni Demokrat Kadın faaliyetçisiydim, çalışmalarını yürütüyordum. Bu sorunların farkında olan biriydim. Hangi hapishanelerde, kadınlar ne gibi uygulamalara maruz kalıyor, kabaca da olsa bilgim vardı. Yer yer bunları protesto etmeye, hapisteki kadınlara destek olmaya çalışıyordum. Ama bu kez bizzat karşı karşıya kalmış oldum.

Hapishanelerde kaç tane kadının tecavüze uğradığını kendi tarihimizden de çok iyi biliyoruz. Bu devletin savaş taktiklerinden biri. Bu ilk kez olan bir şey değildi, Şakran Hapishanesi'nde de ilk kez olan bir şey değildi çıplak arama. Açıldığı günden bu yana yüzlerce kadın tutsağa aynı muamele belki de daha fazlası yapıldı. Ancak bugün bana yapılanların bu kadar teşhir olmasının, burjuva medyanın bile yüzünü dönmemesinin nedenini Gezi İsyanı'nın yarattıkları olduğunu düşünüyorum. Çünkü artık kimse gözünü yummuyor, yummak istemiyor yaşananlara...

Şakran Hapishanesi de bu uygulamaların olduğu bir yerdi. Kendi yasalarını koyuyor, kendi hukukunu işletiyor. Bu bize işkence, taciz vb. başka saldırı olarak yansıyor. Tacizin yaşandığı o süreç, inanın, o kadar zor değildi ama sonrasında işleyen süreç daha zor geldi. Sana o uygulamayı yapanlarla her gün yüz yüze bakmak zorundasın, her uygulamaya tekrar tabi kılıyorsun.

Genelde “tacize uğrayan kadınlar konuşamaz, bunu söyleyemez hep gizlisinde kalır yaşadıkları”. Neden gizli kaldığını da daha iyi anladığımı düşünüyorum. Çünkü sonrasında öyle bir atmosfer yaratılıyor ki... 12-13 yaşındaki çocuklar için “rızası var” kararları alan bir yargı sisteminden bahsediyoruz, ardından medyası var bu işin... “Rızası vardı”, “tahrik etmişti”, “böyle giyindiği için” vs. birçok gerekçeyle karşı karşıya kalıyoruz. Yaratılan bu atmosferle mücadele etmek asıl meseledir. Yaşadığım olay da burjuva medyada çok çarpıtıldı, magazin sel yönü öne alındı. Üstelik buna reklam olsun, nasıl olursa olsun mantığıyla yaklaşıldı. Buna maruz kalan bir kadının ne düşündüğü, ne hissettiği göz ardı edildi. Zavallılaştırmaya çalışılarak, haber yapıldı.

Durumun böyle olduğunu düşünmedim ben. Bir utanç var ortada ama bu utanç benim utançım değil. Zaten olmuş olsaydı o gün işkenceye karşı çıkmazdım. Onursuzlaşmak, kişisizleşmemek için yapılan bu uygulamaya karşı çıktım.

- **Birçok bölgede Gezi İsyanı'ndan kaynaklı gözaltılar, tutuklamalar yaşandı. Ama onlar İzmir, İstanbul, Ankara gibi gündem oluşturmadı. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?**

- Özellikle büyükşehirlerde yapılan gözaltılar, tutuklamalar daha fazla gündem oluyor. Ama Erzurum, Dersim'de tutuklanan Gezi direnişçileri çok fazla isyanın bir parçası değilmiş gibi ele alınıyor. İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de tahliyeler oldu. Mahkemeler savcılarının hazırladığı iddianameleri reddetti ama onların dosyalarında hala gizlilik kararı bulunmakta. Orada yargı dediğimiz şey biraz daha çarpık işlemekte. Bu yüzden hala Gezi tutsaklarının olması önemsenmeli.

Biz tahliye edildik ama şunu gördük: Gerçekten formalite bir süreç işletiliyor. Son duruşmada da sürekli “Tamam uzatmayın. Sizi bırakacağız zaten” havasındalardı. Diğer Gezi tutsaklarının olduğunu hala gündemleştirmeye devam etmek gerekiyor, tutuklu olan son arkadaşımız da çıkana kadar sürecin peşinde olmak gerekir. Ve gerçekten Kürdistan'da tutuklanan Gezi tutsaklarının da olduğunun altını ayrıca çizmek gerekir.

(YDG'li Kadınlar)

Göğün yarısı

Kadına yönelik suçlarda biz nerede durmaktayız?

Tüm diğer suç biçimlerinden daha fazla **hafifletici sebebe** sahip, işlenen suçun (doğrudan) bir tarafı olunmasa dahi **fail adına düşünmenin** (onunla özdeşlik kurmanın) en yaygın olduğu suçlardır kadına yönelik suçlar. Ataerkil sistemin kurduğu ve ürettiği gelenek, “genel ahlak” anlayışı, tabu, yasa vb. sonucu ortaya çıkan bu suçların özel olarak kadınlara yönelik uygulanması ve cinsiyet ayrımcılığı üzerinden şekillenmesi bu suçları ayrı bir şekilde değerlendirmemizi koşulluyor.

Kadına yönelik işlenen suçlarda fail, tek başına o suçu işleyen kişi(ler) olmadığı gibi, “kurban” da tek başına kadın değildir. Sistem, yargı kurumları, kolluk güçleri, gelenek-göreneklere, medyası, kültürü vb. yine bu sistemin ürünü olan toplumsal ikizlülüğe dayalı “genel ahlak” bir tarafta iken, tüm kadınlar ama özelden ezilen-emekçi kadınlar diğer tarafta yer almaktadır. Tüm bu taraflar esasta birbirine geçmiş unsurlardan oluşur. Örneğin, kadınlar hem “kurban” iken, aynı zamanda toplumsal ikizlülüğün bir parçası olarak fail kısmında da yer alabilmektedir. Bunları elbette önemsemeli ve çözümlenmeli ki doğru bir tutum takınabilelim; ancak bunu yapmak sadece ve öncelikle kendi durduğumuz yeri doğru bir şekilde tarif edebilirsek mümkün olacaktır. Soru şu; **kadına yönelik suçlarda biz nerede durmaktayız?** Yanıtı oldukça basit ve açık; “kurban”dan, yani suçun muhatabından yana ve onun yanında. Ama bu basit yanıt, meseleler karşımıza geldiği oranda netliğini kaybetmekte, işine başka başka değişkenler girmekte ve yönümüzü kaybetmekteyiz. Kimi zaman bu durum öyle bir hal alır ki; (aslında “şaşırtıcı” olmayan bir şekilde) fail kümesi içinde buluruz kendimizi.

Basit örnekler üzerinden açmaya çalışalım bu değişkenleri... Aslında toplumun “tipik” (eril) bakış açılarından çok fazla uzaklaşmaya gerek yok bunları tanımlarken! En başta (ve en “tipik” olan) suça maruz kalan kadının kişiliği-kimliği hatta cinselliği vs. ile kadın mercer altına alınır. Kadın eğer toplumun “hafif meşrep” dediği “cins”ten, çapkın vb. bir kadınsa ya da hatta “gerçekten” tasvip etmediğimiz/edemeyeceğimiz özelliklere sahipse; iş karşımıza başlar. Hele de işlenen suç cinsel bir saldırı ise kadına failikten pay vermekte çekincemiz pek olmaz! (Tıpkı toplum gibi!) Fakat tek mercer altına alınan kişilik-kimlik kadınıninki değildir; aynı şekilde failinki de bu incelememizden payını alır.

Bir dereceye kadar (ki bu da çok düşük bir derecedir ve suçun niteliğine göre değişir) anlaşılır bir inceleme olsa da, çoğu zaman fail ile kurduğumuz ilişkinin niteliği, bize “faydası” vs. unsurlar ön plana çıkarak “aklımızı karıştırıverir”! En az bunlar kadar “ilgi”yi hak eden diğer bir yaklaşım da; kadına karşı işlenen suçlara gereken önemi vermemek, sıradanlaştırmak vs. şeklinde yaşanıyor. Belki en tehlikelisi de böylesi bir yaklaşımdır. Zira, bu bir yaklaşım sahibi, örneğin bir erkeğin eşine-sevgilisine uyguladığı şiddeti öğrendiğinde, bunu “özel” bir bilgiymiş, yani bir “sır”mış gibi **kendine** saklar. Bunu tartışmayı ya da örneğin kadın örgütlenmesine iletmeyi düşünmez. Birileri ona bir “sır”rını, yaşadığı “sıradan” bir olayı anlatmışçasına kayıtsız kalır. Belki de aile içi bir mesele olarak tarifler işlenen suç. Bu nedenle **siyasi** bir örgütlenmenin konusu olarak da değerlendirmez.

Tam da bu noktada, **kadına yönelik işlenen suçların politik olduğu** değerlendirmemizin karşısına, “özel alan”, “özel yaşam” denklemi koyar. (Tıpkı toplum gibi ve aynı zamanda ne yazık ki tıpkı devlet-sistem gibi...) Bu üç unsurun (kadının-mağdur kişiliğini didikleme, erkekle-faile kurulan ilişkinin ön plana alınması ve özellikle şiddet olaylarında aile-ikili ilişki içerisinde değerlendirme yapmak) tek tek ya da birlikte, devrimciliğimizi dinamitletiğini fark etmek çok da zor değildir. Şöyle bir düşüldüğümüzde kaç kadın yoldaşımızın, eşine-sevgilisine şiddet uyguladığını öğrenmiş-duymuşuzdur. Hatta kaç yoldaşımızın, şiddete uğradığını, taciz edildiğini öğrenmiş, duymuşuzdur.

Peki, ne yapmışızdır: İlk durumda hemen hemen hiçbir şey, ikinci durumda ise (eğer o yoldaşla, yoldaşlık dışında bir ilişkimiz yoksa) şiddet uygulayana karşı gayet “anlayışlı” davranmış, onu değiştirip-dönüştürmek için neredeyse takla atmışızdır (elbette hesap sormaktan bahsetmiyoruz bile). Sonuç olarak; kadına yönelik suçların sıradanlaştırılması sistemin kodlarında mevcuttur. Biz de benzer biçimde davranıyorsak, bir durup kendimize bakmalı, devrimciliğimizi yitirdiğimiz noktayı sorgulamalıyız. Aksi takdirde, ne yazık ki bunu kadınlar tek başına yapacaktır.

YDK, bir kadın düşmanını cezalandırdı

Ankara: Uzun bir süredir, çeşitli aralıklarla Partizan çevresinde yer alan bir kişinin, ilişkisi olan kadınlara (birlikteyken ve ayrıldıktan sonra) kaçırılmadan tehdit, tacize vb. kadar şiddet uyguladığının Yeni Demokrat Kadınlar tarafından öğrenilmesinin ardından cezalandırıldığı öğrenildi.

8 Aralık gecesi geç saatlerde, YDK'lı kadınlar, bu kadın düşmanı suçların faili Servet Çıracıoğlu'nu döverek cezalandırdı ve “bunun daha başlangıç olduğunu, bundan sonra da aynı

hareketlerine devam ettiği ya da örgütlü kadınlara bir zarar geldiği durumda” başına gelebilecekler ve bir daha devrimci çevrelere yaklaşmaması konusunda uyarıldı. Cezalandırma sırasında çevrede bulunan az sayıda kişinin olayı anlamayarak müdahale etmeye çalışması üzerine erkeklerin kadınlara yönelik uyguladığı

şiddetin, tacizin cezasız kalmayacağı üzerine ajitasyon yapıldığı öğrenildi.

Burjuva-feodal sistemin ahlaki yoz değerlerini meşrulaştırır ve insanları birbirine yabancılaştırır. İrkçi, milliyetçi, cinsiyetçi programlarda, filmlerle vs. toplumda ırkçılığı, milliyetçiliği, cinsiyetçiliği kışkırtır, militarizmi geliştirir.

Sistem varlığını üretmek ve sürdürürebilmek için birçok araç kullanır. Bu araçlardan biri de yazılı, görsel, işitsel çeşitleri olan kitle iletişim aracı olarak medyadır. Devletin diğer ideolojik aygıtları gibi medya da toplumda egemen olan ataerkil burjuva-feodal sistemi ve ilişkileri yeniden ve yeniden üretmek için sürekli olarak çalışır. Toplumdaki cinsiyetçi rolleri pekiştirir. Bu roller aracılığı ile sistemini güçlendirir, erkek egemen yapıyı korumaya çalışır. Elindeki tüm kitle iletişim araçlarını kullanarak kadının toplumdaki ikincil konumunu korumaya, iyi "anne", "eş", "ev kadını" rollerini kutsayarak güçlendirmeye çalışır.

Tüm yazılı basından görsel medyaya, internet ağlarına kadar bütün iletişim araçları, TV programları, haberler, reklamlar, dizi filmler vb. aracılığıyla toplumsal kadınlık rolleri işlenir, güçlendirilir. Bunun için dizi filmlerde, sinema da kadınlar sorunlar karşısında aciz, güçsüz, kırılgan, birilerine bağımlı, erkeğin korumasına muhtaç vs. şeklinde karakterize edilirken, erkek ise güçlü, koruyucu, kolaycı vs. karaktere büründürülür.

Eğer filmlerde kadın, sorunlar karşısında güçlü duruyor, bunun mücadelesini veriyor ve birey olarak varlığını sürdürmeye çalışıyorsa bunu kendisi için değil çocukları için ya da sevdiği erkek için yapıyorur mesajı verilerken annelik ve "kadınlık" görevi kutsanırken, erkeğe bağlılık

üzerinden kadının varlığı ikinci plana atılarak değersizleştirilir. Filmlerde bize anlatılan daha çok erkek karakterinin haklılığıdır. Ev kadınlığı ve annelik "görevlerini" yerine getirmeyen belirlenen toplumsal normların dışına çıkan, kadınların cezayı "hak ettikleri" ya da erkeği kışkırttıkları mesajı verilir.

Kadının kendisine çizilen rol ve görevlere karşı çıkmayı denemesi durumunda koca ya da baba şiddeti devreye girer. Ve bu şiddeti kadın hak etmiştir ve ancak şiddetle "yola" getirilir. Böylece dizi filmler aracılığı ile toplumda kadına yönelik taciz-tecavüz ve şiddet meşrulaştırılır.

Tek suçlu kadın!

Aynı biçimde yazılı, görsel haberlerde de kadına biçilen cinsiyetçi rollerin dışına çıkan ya da çıkmaya çalışan kadınlar teşhir edilirken uğradıkları baskı, şiddet, taciz-tecavüz vb. de sorumlu kadınmiş gibi gösterilerek veriler. Örneğin; "pantolon giydiği için vuruldu", "kıskaçlık kurbanı", "civeli baktı" vb. haberlerle saldırıların azmettiricisi mağdur olan kadınımiş gibi gösterilir. Bir anlamda da tüm kadınlara mesaj verilir; belirlenen, size yüklenen kalıpların sorumluluklarının dışına çıkarsanız bu saldırılara, şiddete, taciz-tecavüze uğrayabilirsiniz denir. Yine haberlerde şiddete maruz kalan kadınların öyküsü yazılırken sorunun nasıl yaşandığına, nedenlerine, erkek egemen sistemin yarattığı sorunlara inmek yerine, öne çıkarılan kadının "güzelliği", "cinselliği", "gençliği", "yaşlılığı", "anneliği" vb. vurgulanır. Erkek ve erkek egemen sistemle dayanışmak için şiddeti uygulayan erkek değil, şiddete uğrayan kadının boy boy fotoğrafları basılarak teşhir edilir. Böylece kadına yönelik her türlü şiddeti olağanlaştırarak meşrulaştırılmasına katkı sunulur. Buna en somut örnek, geçtiğimiz aylarda Kocaeli'de bir kadının bebeğini evde tek başına bırakarak bebeğin açlıktan ölmesine neden olmasına dair yazılı ve görsel medyada çıkan haberlerdir.

Kadının içinde bulunduğu koşullar, erkek egemen sistemin yarattığı baskı, ahlak anlayışı toplumun cinsel-

Medyada kadın ve şiddet

liğine, evlilik dışı yapılan doğumlara bakışı, baştan kadını suçlu ilan eden feodal ve dini değer yargıları sorgulanmadan, kadının içinde bulunduğu psikoloji ve ruh hali, yaşadığı travmalar anlaşılmeden kadının "cani", "katil" vs. ilan edilip linç edilmesidir. Yine ilişkinin diğer tarafı olan erkeğin "babanın" rolü ve sorumlulukları ise hesaba dahi katılmadan tek suçlu kadın ilan edilmiştir. Bir kez daha gördük ki erkek egemen sistemin medyası her koşul altında kadını suçlu ilan ederken erkeği ise aklamıştır. Bu durum, kadının cinselliğinin ve toplumda yaşadığı ilişkinin erkek egemen toplum tarafından denetlenip yargılanıp "norm"lara uygun bulunmayan durumda nasıl suçlu ilan edildiğini gösterirken, erkeğin ise her türlü ilişkinin serbest olması, kadının erkeğin elinin kiri olarak görülmesi anlayışıyla ilgili bir durumdur. Özcesi burjuva-feodal sistemin gerici "namus" anlayışının bir sonucudur diyebiliriz.

Kadın=cinsellik+ev içi rolleri

Medya aracılığıyla toplumsal cinsiyet rolleri güçlendirilip, büyük kârlar elde edilirken erkek egemen ideolojinin de tekrar tekrar üretilmesinin sağlandığı araçlardan birisi de reklamlardır. Kadını cinsel bir obje ve ev içi rolleriyle gören erkek egemen zihniyetin reklamlarda öne çıkardığı da kadının bedeni, cinselliği ve ev içi rolleridir.

Öyle ki kadın ve kadın bedeniyle alakası olmayan ürünlerin tanıtımı için dahi kadın bedeni teşhir edilirken, kadının cinselliğini çağrıştıracak ve kışkırtacak biçimde kullanılır. Örneğin bir otomobil, telefon vb. ürünler için bile çıplak kadın bedeni öne çıkarılır.

Egemenler için elbette ki ürünlerinin pazarlanabilmesi pazarın sürekli canlı tutulabilmesi hayatın vazgeçilmezidir. Bunun için de egemenler toplumda talebi artıracak, tüketim kültürünü yaratmayı hedefler. Tüketim kültürünün yaratılmasındaki önemli araçlardan birisi de reklamlardır. Reklamların ise en önemli hedef kitlesini kadınlar oluşturur. Toplumsal cinsiyetçi işbölümünden kaynaklı kadınlar genelde evin dört duvarlarına hapsedilmişlerdir. Bundan dolayı TV'leri en çok izleyen de kadınlardır. Reklamlarda sunulan nesnelere daha ziyade kadınların eğilimleri üzerinden ve "zaafı" göz önüne alınarak yapı-

lır. Ve başta gıda ve temizlik reklamlarında olmak üzere genelde kadınlar kullanılır.

Hem tüketimi teşvik ve pazarlama olarak kadına yönelir hem de reklamlar aracılığı ile kadının var olan konumu pekiştirilip, bunun mutluluk kaynağı olduğu empoze edilir beyinlere. Reklamlarda oynayan kadınlar güzel ve bakımlıdır. Ayrıca iyi bir eş, iyi bir anne ve iyi bir ev kadınıdır. Mutlu aile tabloları çizilir ve reklamlar aracılığı ile toplumsal yeniden üretimdeki önemli bir yere sahip olan kadının ev içi karşılıksız emeği onu mutlu eden görevleri olarak gösterilir, kanıksanması sağlanır. Böylece erkek egemen sistemin yeniden üretimine katkı sunulur.

Medya geleneksel rolleri geliştiriyor

Teknolojinin gelişmesi ve yaygınlaşmasıyla birlikte kitle iletişim aracı olarak internet de toplumda büyük bir yer edinmiştir. Yazılı, görsel, işitsel medyanın tamamını içinde bulunduran internet sistemi sayesinde egemen sınıf anlayışını en geniş kitleye ulaştırır. Ve kitle aracılığı ile yaygınlaşmasını sağlar. Cinsiyetçi, ırkçı, milliyetçi video görüntülerini, haberler, reklam ve yorumlarla empoze edilmeye çalışılan egemen anlayış internet aracılığı ile de bu işlevi gerçekleştirirken, diğer kitle iletişim araçları gibi taciz-tecavüz ve kadına yönelik şiddetin artırılmasına büyük bir katkı sunar. Sistemin burjuva-feodal, yoz anlayışı benimsetilmeye çalışılır.

Özce gerici erkek egemen sistemin elindeki görsel medyadaki haberler, reklamlar, dizi filmler kadın programları yazılı medyadaki magazin sayfaları, yazılı haberler, reklamlar vs. internet sesli iletişim aracı yani kitle iletişim araçlarının toplamı daha fazla sömürü, kâr ve iktidarı için kadını apolitikleştirirken, düşünmeyen sorgulamayan hale getirmeyi hedefler. Geleneksel kadın modellerinin medya aracılığıyla sunarken, şiddeti olağanlaştırır ve sürekli hale getirir.

Burjuva-feodal sistemin ahlaki yoz değerlerini meşrulaştırır ve insanları birbirine yabancılaştırır. İrkçi, milliyetçi, cinsiyetçi programlarda, filmlerle vs. toplumda ırkçılığı, milliyetçiliği, cinsiyetçiliği kışkırtır, militarizmi geliştirir. Kadına yönelik şiddeti katliamları artırır. Bunlar üzerinden iktidarını güçlendirir.

AK Parti - Cemaat savaşı

İŞTE BU KAVGADAKİ SAFLAR

Dershanelerin kapatılması tartışmalarıyla birlikte çekilen kılıçlar, Bakanlar Kurulu'nun 2 Aralık tarihinde yaptığı toplantıyla dershanelerin kapatılmasının 1 yıl ertelenmesi kararının ardından şimdilik hiçbir yeri kesmemiştir.

Bir dershane var "devlet'ten" içeri...

AKP'nin dershaneleri kapatma girişiminin ardından başlayan tartışmalar ve AKP içerisindeki iktidar-nüfuz sorunu, şimdi yeni bir boyut kazanarak devam ediyor. İlk olarak *kızıl-erkekli aynı evde kalma* tartışmalarında Bülent Arınç'ın "**özgöl ağırlık**" söylemiyle kendini gösteren AKP içerisindeki saflaşma, dershanelerin kapatılması gündemiyle tavan yapmıştı.

Dershanelerin kapatılması tartışmalarıyla birlikte çekilen kılıçlar, Bakanlar Kurulu'nun 2 Aralık tarihinde yaptığı toplantıyla dershanelerin kapatılmasının 1 yıl ertelenmesi kararının ardından şimdilik hiçbir yeri kesmemiştir. Ancak, akabinde Tayyip Erdoğan'ın Baş Danışmanı Yalçın Akdoğan'la statüko ittifakı söylemi, fişleme polemik ve AKP içindeki iktidar dalaşı gerçekliği, AKP-Cemaat kavgasının inişli-çıkışlı bir şekilde daha uzun bir sürece yayılarak devam edeceğini gösteriyor. Tarafların ve şartların olgunlaşması için, Bakanlar Kurulu'nun kestiği tarih 2015-2016 eğitim öğretim yılı olarak belirlendi.

Bu tarihe kadar, dersane tartışmalarıyla birlikte inen tekerleğinin içerisine, bir taraftan AKP bir taraftan da Cemaat hava basmaya devam edecek.

Cemaat hem kendi denetimindeki medyayı kullanarak AKP-Tayyip Erdoğan'ın altını boşaltmaya çalışıyor hem de CHP'yi AKP'ye karşı koz olarak kullanıyor.

Cemaat'in AKP'ye karşı tehdit içerikli kullandığı kozlardan bir tanesi Cemaat'e yakınlığıyla bilinen Mustafa Sarıgül'ün, CHP'ye geçerek İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na aday olması oldu. Cemaat'in izlediği bu yolun ardından Tayyip Erdoğan şürekâsı AKP içerisinde Cemaat'in oy oranını hesaplatmıştı.

Yine Kemal Kılıçdaroğlu'nun Amerika ziyareti sırasında Gülen Cemaat'i'ne yakınlığıyla bilinen Türk Amerikan Birliği (TAA) temsilcilerinin

davetiyle kahvaltıya katıldı.

Kahvaltının ardından gazetecilerin sorularını yanıtlayan Kılıçdaroğlu'nun, Cemaat'in oylarıyla ilgili sorulara, yalnızca "oy verilerse güzel olur, hayır demeyiz"den ibaret şeklindeki yanıtı CHP siyasetinin kitleyi bir kez daha gösterdi.

Kalitesiz eğitim ve dershaneler gerçekliği

Türkiye'de son dönemde dershaneler üzerinden yapılan tartışmalar, sorunun esas muhatapları olan öğrenciler ve ailelerden bağımsız bir şekilde dersane patronları-Cemaat ve AKP arasında yürüyor.

Cemaat, bir taraftan eğitimde fırsat eşitliğini sağladığını iddia ederek diğer taraftan da öğretmenler dizginlemezce sömürüldüğü halde öğretmenlere iş olanağı sağladığını savunarak ama esasta tabii ki de kendi çıkarları çerçevesinde dershanelerin kapatılmasına karşı duruyor.

AKP ise dersane ücretlerini çok fazla bulduğu ve verilen eğitimin niteliksiz olduğunu iddia ederek dershanelerin kapatılması gerektiğini söylüyor. Buna alternatif olarak da özel okulları öne sürmesi AKP'nin konuya yaklaşımındaki çığılığı gösteriyor.

Yine AKP'nin hükümetliği süresince dershaneler sayısındaki artış da tablonun diğer yüzü.

Özel dershanelere giden öğrenci sayısında son 10 yıl içerisinde sürekli artış yaşanmış ve 2012 itibarıyla dershaneye giden öğrenci sayısı **1 milyon 219 bin 472'**ye yükselmiştir. 2002 yılında özel dershane sayısı **2 bin 122** iken, 2012 yılında bu rakam **3 bin 961'**i görmüştür (MEB Örgün Eğitim İstatistiklerinden).

Yine AKP'nin dershanelerin ücretlerinden yakınırken bir taraftan da özel okullara verdiği teşvik, durumun vahametini de açığa seriyor.

Yine MEB verilerine göre, 2003-

2012 yılları arasında Türkiye'de kamuya ait ilköğretim okullarının sayısı **35 bin 501'**den **32 bin 108'e** düşmüştür. Ancak aynı durum açılan özel okul sayısına yansıtılmamıştır. Türkiye'de 2012 itibarıyla **3 bin 453** özel okul öncesi eğitim kurumu, **1.247** özel anaokulu, **931** özel ilköğretim okulu, **885** özel lise bulunmaktadır. Bu rakamlara bir de 2013 yılında eğitimin daha fazla özelleştirilmesi ve sağlık sektörüne yönelik saldırılar kapsamında açılan, özel Anadolu sağlık liseleri ve özel sağlık meslek liseleri de eklenince, eğitimin piyasalaşması daha fazla görülecektir.

Türkiye'deki eğitim sisteminin SBS, YGS, LYS, ALES, KPDS, ÜDS, KPSS gibi sınavlar üzerine kurulu olması gerçekliği, öğrencileri zorunlu olarak dershanelere ve özel okullara yöneltmektedir.

Türkiye PISA raporuna göre OECD ülkelerinin gerisinde

AKP içerisinde yaşanan iktidar mücadelesi sırasında önce çıkan bir diğer konu ise fırsat eşitliği tartışmalarında yaşanmaktadır. AKP içerisindeki iki kesim de fırsat eşitliğini sağlamaya çalışıyormuş gibi görünmesine rağmen gerçeklik bunun tam aksi yönde seyretmektedir.

Türkiye'de en yoksul yüzde 20 ile en zengin yüzde 20 arasındaki gelir farkı 8 kat iken, en zengin yüzde 20'lik dilim ile en fakir yüzde 20'lik dilimde bulunanlar arasında eğitim harcamaları bakımından **14 kat** fark bulunmaktadır.

Türkiye milli gelir içinde eğitim harcamalarına ayrılan pay itibarıyla 171 ülke içinde 132. sırada yer almaktadır.

Süreç içerisinde eğitime yönelik kamusal niteliği adım adım tasfiye edilerek, eğitim harcamaları ailelerin üzerine bırakılmıştır. Aileler çocuklarının eğitimi için ortalama bir OECD ailesine göre gelirleriyle kıyaslandı-

ğında iki kat daha fazla para harcamasına rağmen eğitimin niteliği konusunda OECD ortalamasının çok gerisindedir.

OECD'nin yeni açıklanan 2012 yılı Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı (PISA) sonuçlarına göre; Türkiye'de öğrenci başına düşen harcama miktarı ilköğretimde 1.130 dolar, ortaöğretimde 1.834 dolardır. OECD ülkelerinde ise öğrenci başına harcama miktarı ilköğretimde 6.437 dolar, ortaöğretimde 8.006 dolardır. Yine, OECD'nin yaptığı, 2012 yılı PISA sonuçlarına göre TC programa katılan 65 ülke içerisinde 44. olarak OECD ülkelerinin gerisinde kaldı.

OECD'nin PISA sonuçlarına göre Türkiye'de verilen eğitimin niteliksizliğinden kaynaklı, matematik, fen bilimleri ve okuma becerisi gibi konularda Türkiye genel ortalamasının bir hayli gerisinde kaldı.

Matematik alanında, sorgulama, analiz ve yorum yapılması gereken sorularda yani 5. ve 6. seviyelerinde yüzde 5,9'luk bir başarı söz konusu. Okuma becerisinde ise tablo yine aynı. Çok sayıda çıkarımın yapılması, detaylı mukayese ve karşılaştırmaların yapılması gereken 6. seviyede Türkiye yüzdesi neredeyse 0 iken 5. seviyede yüzde 2'nin biraz üzerinde. Durum fen bilimleri alanında da ötekilerden farksızdır.

Tüm bu verilerle birlikte Türkiye'deki eğitim sistemini ele aldığımızda, sorunun kapsama alanı, AKP içerisindeki tartışmalardan ibaret olmadığını görebiliyoruz. Eğitim alanının ezbere dayalı, cinsiyetçi, sorgulamadan uzak ve sınav odaklı oluşu eğitimin kalitesini de direkt olarak düşürmektedir. AKP içerisinde dershaneler üzerinden yapılan tartışmaların odağında da elbette eğitiminin daha nitelikli hale getirilmesi değil AKP içerisindeki iktidar-nüfuz sorunu yatmaktadır.

(Yeni Demokrat Gençlik)

Avrupa Sürgünler Meclisi Genel Kurulu başarıyla gerçekleşti

Köln: 1 Aralık günü, Köln'de Avrupa Sürgünler Meclisi 1. Olağan Genel Kurulu toplandı. Kendini yenileyerek, başarıyla gerçekleştirilen olağan kongre tam da devletin kuzu postu içinde hileli bir misyon yüklenmeye çalıştığı bu dönemde, kendi taleplerinin sahibi olan Anadolu-Mezopotamya topraklarından kopartılmış sürgünlerin devlete bir yanıtını oluşturmuştur.

Sürgünde yitirilenler ve devrim şehitleri şahsında saygı duruşu ile başlayan Genel Kurul'un açılış ve selamlama konuşmasını **Selma Metin** yaptı. Kurulun devamında 1 yıllık çalışma ve faaliyet raporları sunuldu. Yeni yönetim kurulu seçilen genel kurul önümüzdeki dönemin çalışmalarına ilişkin yapılan önerilerle sonlandırıldı.

Mülteciler direnişte!

H. Merkezi: Almanya'nın Hamburg kentinde mülteciler aylardır direnişte. Lampedusa'dan gelen 300 mültecinin oturma talebi **Hamburg Senatosu** tarafından reddedildi.

Bunun üzerine Hamburg'da yerli ve göçmen binlerce kişi mültecilerle birlikte, mültecilerin oturma hakkı için sokaklara dö-küldü. Ayrıca Hamburg'da öğrenci temsilcileri yaptıkları toplantıda, 12 Aralık'ta mülteciler için boykot yapma kararı aldı. Öğrencilerin yapmış olduğu bu boykot çağrısına, sendikalar ve ilerici ve devrimci örgütlerden de destek geldi.

Devrim Mısır'da yolunu açıyor!

Mısır'da binler Muhammed Mahmut katliamının (19 Kasım 2011 günü Hüsnü Mübarek'in devrilmesinden sonra Askeri Konsey'in yetkilerini sivil yönetime bırakması için yapılan protestolarda çok sayıda Mısırlı katledildi) 2. yıldönümünde sokaklara çıkarak ölenlerin tutuşturduğu ateşin etrafında biraraya geldi ve devrim sloganlarını haykırdı. Tahrir Meydanı'nda toplanan binler Mısır'da, mücadelenin bitmediğini, ellerinden çalınan devrimin hesabını soracağını; darbeci Sisi yönetimini ve devrim hırsız Müslüman Kardeşleri (MK) protesto ederek, bir kez daha alanlarda özgürlük sloganlarıyla isyan ateşlerini yaktılar.

40 yıl boyunca, Hüsnü Mübarek diktatörlüğü altında her türlü katliam, şiddet ve işkencelere maruz kalan halk, gece gündüz demeden, Tahrir Meydanını kendisine mesken tutmuş, Tahrir'i mücadelenin üs alanına çevirmişti. Mısır'daki devrimci kalkışmanın ilk günlerinde Mübarek karşıtı birçok grup sokaklara inmiş, protesto eylemlerine katılmıştı. MK (Müslüman Kardeşler) bu eylemlerde yer alan gruplardan biriyken, emperyalistlerin desteğiyle yönetimdeki orduyla anlaşarak sokakları zapt eden milyonların, sakat kalan, ölen binlerin destansı direnişlerinin üzerine çöreklenmişti.

İşte MK'nın ilk işi, sömürüye, yoksulluğa, zulme karşı sokaklarda mücadele veren halkın taleplerine sırtını dönmek olmuş, bu da yetmezmiş gibi, Mübarek diktatörlüğünü aratmayan politikalarla insanlara hayatı zindan etmiş, yeni yasaklarla halkı zapturapt altına almak istemişti.

Mısır halkının yükselen mücadelesi işbirlikçi bir Mısır'a büyük değer veren emperyalistlerin MK ile anlaşarak Mısır halkının devrimci başkaldırısını boğmaya yöneltse de bunu MK ile başaramadığını aksine kitlelerin MK ile simgesel temsilcisi Mursi'yi de hedefleyerek isyanı sürdürdüğünü görmüş ve Mısır'ı devrimden kurtarmak için MK'yi iktidara getirdikleri gibi, iktidardan aşağı etmişlerdir.

Muhammed Mahmut (katliamın yaşandığı caddenin ismini alır) kat-

liamın 2. yılında katliamı protesto etmek ve iki yıl önce meydana katledilenleri anmak için, Tahrir Meydanı'nı dolduran binler arasına katılmak isteyen Müslüman Kardeşler bu defa umduğunu bulamadı ve halk tarafından alandan kovuldular. Kitleler yaşanan devrimci süreçten, mücadelenin birikimlerinden tecrübeler çıkarmış egemen sınıf kliklerinden biri olan MK'ya karşı tereddütsüz tavır almış, aralarına kalın bir çizgi çekmişlerdir. Mısır halkı kendi seçeneğini, Mısır devrimi içerisindeki yerini yalnızca MK'ya tavır olarak sınırlı tutmadı, aynı gün darbeciler de karşı karşıya geldi.

Gözlerinin önünde yaşanan bu olaydan ders almayan darbeci ordu yanlıları Sisi yanlısı pankart açmış, kitlelere karışmak isteyince Müslüman Kardeşler'le aynı kaderi paylaşmış, Tahrir Meydanı'ndan kovulmuşlardır. Halk düşmanları için halk kolay kandırılabilen, istendiği gibi yönetilen bir güçtür; böyle görüldüğü için, kendilerinin katlettiği insanlar için yapılan anmaya katılarak halkı aptal yerine koymak istemişlerdir.

Ama yenilgi en büyük öğretilerdir. Mısır halkı mücadele içerisinde öğrenmiş, iki hâkim sınıf kliğinden birinin peşine takılmak yerine, ne Sisi ne de Mursi, ikisi de halk düşmanı odaklardır, demiştir.

Bugün Mısır'daki mücadele, AKP hükümetinin de yönlendirmesiyle ana akım Türk medyasında sadece

Mısır'da halk kitleleri, yaşanan devrimci süreçten, mücadelenin birikimlerinden tecrübeler çıkarmış egemen sınıf kliklerinden biri olan MK'ya karşı tereddütsüz tavır almış, aralarına kalın bir çizgi çekmişlerdir.

Müslüman Kardeşlerin darbeyle iktidardan (yönetim) devrilmesine ve onların karşı koyuşlarına indirgemek istense de, gerçek hiç de böyle değildir. Sokaklarda binler özgür eşit bir yaşam için, mücadele bayrağını omuzluyor. Müslüman Kardeşlerin emperyalistlerin eliyle iktidardan düşürülmesi, geniş kitlelerde kafa karışıklığı yarattı. Ancak bu karışıklık fazla uzun sürmedi. Ordu hızlı bir şekilde deşifre olmuş, daha iyi bir gelecek vaadiyle darbe yapanlar, ülkeyi daha da yoksullaştırmış, ekonomik sorunlar daha derinleşmiş, faşist baskılar tırmanmıştır.

Bugün Mısır devrimi, kendinden devrimi çalan iki emperyalist kukla oluşuma karşı mücadele ediyor. Yaşananlardan tecrübe edinen Mısır halkı, eskiye oranla daha deneyimli olarak mücadelesini sürdürüyor.

Hildesheim'da Seyit Rıza ve arkadaşlarını anma etkinliği

Hildesheim: Seyit Rıza ve arkadaşları, 1 Aralık tarihinde Hannover KGF derneğinin düzenlediği etkinlikle Hildesheim'da anıldı. Yazar **Cafer Demir** ile sanatçı **Hasan Sağlam**'ın konuşmacı olarak katıldığı etkinlik, dernek başkanının moderatörlüğünde tüm devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı.

Saygı duruşunun ardından Hasan

Sağlam'ın seslendirdiği ağıt sonrasında sözü Cafer Demir aldı. Demir, Dersim'in neden egemenler nezdinde hedef olduğunu aktardı ve Mustafa Kemal'in Lozan'dan önce ve Lozan'dan sonra yaşadığı değişimleri özetleyerek devletin Dersim hakkında raporlar hazırladığını ve İnönü'nün de, Mustafa Kemal'in de hem operasyondan haberdar olduklarını hem de bizzat onayla-

yıp operasyonu gerçekleştirenlere madalya verip, tebrik ettiklerini belirtti.

Demir'den sonra sözü alan Hasan Sağlam, Seyit Rıza'nın o dönem Dersim'de oynadığı rolü anlattı. Örnekler vererek Dersim'de yaşanan zulmün boyutlarının görünmesine yardımcı oldu. Verilen aranın ardından etkinlik, soru cevap bölümüyle devam edildi.

Soru cevap bölümünden sonra Hasan Sağlam'ın seslendirdiği türkülerle etkinlik sonlandırıldı.

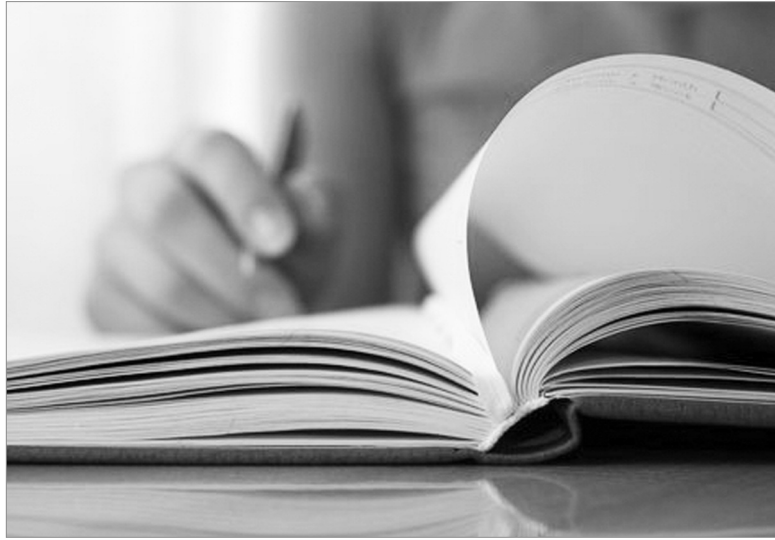
Yazmak bir eylemdir!

Büyük sevdalarla başladığımız yolculukların güzel ve zorlu yanları vardır. Başarıya ulaşmak istiyorsak bu yolculuklarda zorlukları aşmada ısrarlı ve kararlı olmalıyız. Çünkü her başarı, verilmiş emeği ve mücadeleyi taşıyıcıdır. Bu yolculuklarda ağır yükler her daim mevcuttur ve yaşamın bir parçasıdır. Bu yükleri taşımak için atılan her kararlı ve istikrarlı adım, hayatımıza farklı renkler katacak, değiştirecek ve öğretici olacaktır. Aksi ise bir biçimde bizi geriletecek, yaşamın bilinmezliklerinde istikrarsız bir yaşama sürüklenmeye mahkum edecektir.

Bu zorlu yolculuklardan biri de **yazı yazma** eylemidir. Yazmak, pratik ve teorinin bileşkesidir. Pratik olmadan teori, teori olmadan pratik adımlarda başarılı olamayacağımızın bilincinde olmalı ve her iki yanı da eşit, paralel bir şekilde geliştirmeliyiz. Ne kadar çok konuyu derinlemesine inceleyip aydınlatırsak, başarımız da o kadar artacaktır. Olay ve olguları tek yönlü bakış açısıyla değil de her yönünü araştırıp inceleyen bir bakış açısı kullanırsak, doğru sonucu elde ederiz.

Araştırıp incelemeyi analize benzetirsek yazmak da bunun üst aşaması olan sentezdir. Öğrendiklerimizi sistematize edip yazıya dökülebildiğimiz oranda derinleşir, derinleştikçe gelişimimiz hız kazanır. **Bu anlamıyla yazmak bir eylemdir de aynı zamanda.** Ve gelişimimize katkı sunacak sabır, zaman ve emek isteyen bir eylemdir.

Her gelişim evresinin sancılı süreçleri vardır ve yazmanın da süreci sancılıdır. Başarmayı istiyorsak öncelikle bu sancılı süreci aşmak için sabırla emek harcamayı göze almalıyız. Ancak hepsinden önce yazmanın önemini kavramalı ve nasıl bir birey olmak isteğimize karar vermeliyiz. Çünkü burjuva-feodal sistemin istediği, yaratmaya çalıştığı okuyup araştırmayan, sorgulamayan, yazmayan bireylerdir. Çünkü varlığını sürdürdürebilmesi, toplumun itaati sağlaması için bu gereklidir.

Yazma eylemine başlamak aynı zamanda sistemin isteminin aksine okuyup araştıran ve sorgulayan bireyler olma yolunda ilerlemek anlamına da gelir. Dolayısıyla bu eylem aynı zamanda sisteme karşı bir mücadeleyi de içerir. Uyuşuk, körelmiş, mücadele etmeden, emek harcamaktan aciz, yarını düşünmeden gününbirlik yaşayan birey olmaktan çıkıp *"bu işi başaracağım"* deyip kararlı ve inatla bu yolu adım adım kendi gücünün farkında olan okuyan, sorgulayan ve yazan, itaat etmeyen ve iradesi sağlam, ufku geniş bireyler olma mücadelesine girmek anlamına gelir. Yazı yazma eyleminin önemi burada başlar. Bu kararı verdikten sonra her şey daha kolay olacaktır.

Kuşkusuz ki ilk yazma eylemimize başladığımızda zorlanırsınız, karamsarlığa düşeriz ve başaramayacağımızdan korkarsınız. Ama kararlılığımız tam, hedefimiz büyükse inatla sarılırsınız bu işe. Yazı yazmaya başlamak bir çocuğun yürümek için sendeleyerek attığı ilk adımlarına benzer. Yürüme isteği onu her düşüşünde ayağa kalkmaya iter. Bebeğin ilk adımında gösterdiği sevinç, bizim ilk makale vb. bitirdiğimizde duyduğumuz sevinç gibidir. Çünkü başarıyı tatmış, parmaklarınızda kalemmin yakıcı sıcaklığını hissetmişsinizdir bir kez. Bu sıcaklık bütün benliği kuşatır. Sen istesen de o seni bırakmaz. Kalem ve kağıdın kuşatmasından kurtulamazsınız. Yazma isteğiyle duygu ve düşünceler bir nehir gibi akar ve beyaz sayfalarda yerini alır. Yazı yazmanın zamanla ve pratiğin

Yazı yazarken ne için yazdığımızı, kimin için

yazdığımızı bilmeliyiz.

Yazı dili sade ve duygu ve düşünceler mümkün olduğunca açık ve anlaşılır bir dille okuyucuya sunulmalıdır.

inde öğrenilen ve geliştirici bir eylem olduğunu bizzat yazarak görmüş oluruz.

Yazı yazarken ne için yazdığımızı, kimin için yazdığımızı bilmeliyiz. Yazı dili sade ve duygu ve düşünceler mümkün olduğunca açık ve anlaşılır bir dille okuyucuya sunulmalıdır. Bu en başta duygu ve düşüncelerimizin, politikalarımızın halka ulaştırıp anlaşılmasını sağlamak için gereklidir. Yazılarımız sorunlara ve sorulara net yanıtlar verip somuta uygun olmalıdır. Çünkü en etkili silahlardan biri de yazma eylemidir. Yaşamı ve olması gerekeni kavramak ve halka taşımak hayatı anlamlandırır. Bunları paylaştığımız oranda hayatı güzelleştirme şansımız artar. Yazmak o büyük nehrin akışına güç veren dereciklere bir tanesini daha katabilmektir. Katabilmeliyiz ki, akışta rengimiz olsun, sesimiz hayat bulsun.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Baki Beyhan: 1956 yılında Dersim-Mazgirt'te dünyaya gelen Beyhan, 1976'da geçirdiği bir hastalık sonucu yaşamını yitirdi.

Halil Kaya: Erzincan doğumlu Kaya, 1979'da Riha'da (Urfa) ölümsüzleşti.

Özcan Ezigül: 1960 yılında Edirne-Uzunköprü'de dünyaya gelen Ezigül, 1980'de lise yıllarında Uzunköprü'de şehit düştü.

Nurhayat Teke: 1949 yılında dünyaya gelen Teke, Almanya'da Proletarya Partisi taraftarı olarak mücadele yürütürken, 1981'de şehit düştü.

Düzgün Şengezer: Dersim'de dünyaya gelen Şengezer, 3 Şubat 1981'de İzmir Kemeraltı Karakolu baskını sonrasında yapılan operasyonlarda aralarında yine Proletarya Partisi şehitlerinden Abdurrahman Meral'in de bulunduğu 12 kişi ile birlikte İzmir'de bir örgüt evinde gözaltına alınmıştır. Daha sonra serbest bırakılan Şengezer 1981'de sivil faşistler tarafından katledildi.

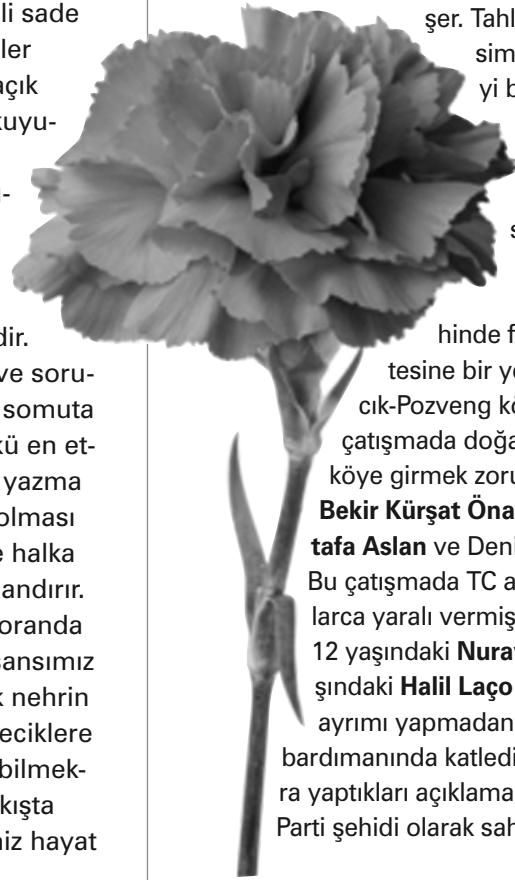
M. Ali Gürboğa: Dersim-Mazgirt doğumlu olan Gürboğa, Proletarya Partisi adına çalışma yürüttüğü Tarsus'ta, 1981'de gözaltına alındı, ağır işkencelerden geçirildi. 2.5 ay sonra tutulduğu hapisaneden çıkan Gürboğa, kısa bir süre sonra gördüğü işkencenin yarattığı tahribattan kaynaklı yaşamını yitirdi.

Ahmet Şeyben: Elazığ-Karakoçan doğumlu Şeyben, İstanbul'da gençlik faaliyeti yürütürken 1981'de gözaltına alındı. İşkencehanelerden başı dik çıkan ve Selimiye-Metris zindanlarında direnişin en ön saflarında yer alan Şeyben, 1982'de tahliye oldu. Ancak kanse-re yakalanan Şeyben, aynı yıl şehit düştü.

Mustafa Yahşi: Kars doğumlu olan Yahşi, yaptığı öğretmenliği mücadelesinin aktif bir aracı olarak gören; son derece girişken, yaratıcı ve halkla ilişkileri çok iyi olan biriydi. 1980 yılında gözaltına alınan ve çözümlerinin yaşandığı bu süreçte marşlar ve türkülerle arkadaşlarını ayakta tutmaya çalışan Yahşi'nin, gördüğü işkencelerden kaynaklı 2 böbreği de işlemez duruma gelmişti. Yahşi, tüm tedaviye rağmen 1987 yılında böbreklerinden kaynaklı yakalandığı hastalıktan dolayı şehit düşer.

Veli Hanoğlu: Dersim doğumlu Hanoğlu, 1971 yılında öğrenci olarak gittiği Almanya'da, bir yandan maddede çalışırken diğer yandan Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği'nin kurulmasında aktif rol oynar. 1976'da sosyal faşistlerle yaşanan bir kavgadan dolayı illegal faaliyete geçen ve aktif mücadele yürütmek için Türkiye'ye dönen Hanoğlu, 1980'de tutsak düşer. Tahliye olduktan sonra Dersim'de dışarıdan üniversiteyi bitirir ve belediye işçisi olarak çalışır. 1992'de belediyede çalışırken geçirdiği bir trafik kazasında yaşamını yitirir.

Pozveng Şehitleri 13 Aralık 1993 tarihinde faşist TC'nin katliam listesine bir yenisi daha eklendi. Ovacık-Pozveng köyünde meydana gelen çatışmada doğa koşullarından dolayı köye girmek zorunda kalan gerillalardan **Bekir Kürşat Önay**, **Fevzi Koç**, **Hacı Mustafa Aslan** ve **Deniz Som** şehit düştüler. Bu çatışmada TC askeri de 3 kayıp ve onlarca yaralı vermiştir. Ayrıca bu çatışmada, 12 yaşındaki **Nuray Laço** ile kardeşi 11 yaşındaki **Halil Laço** da, TC'nin "gerilla-sivil" ayrımı yapmadan sürdürdüğü hava bombardımanında katledildi. Gerillalar, daha sonra yaptıkları açıklamada Laço kardeşleri de Parti şehidi olarak sahiplendiklerini belirttiler.

“İstanbul surlarının dibinde şehit düşeceğim!”

Ermenistan bugün komşuları Türkiye, Azerbaycan, Gürcistan ve İran ile Kafkasların en eski halklarından biridir. Soykırım, katliam ve sürgünlerden sonra bugün “anavatan” olarak kabul edilen Ermenistan varlığını koruyabilmiştir. Türkiye parçasında kalan Batı Ermenistan, Jön Türkler ile Kemalistler tarafından yok edilmiştir. Rusya parçasında kalan Doğu Ermenistan ise 1917 Ekim Devrimi ile Bolşeviklerin güvencesi altına alınmış, 30 Kasım 1920 tarihinde Ermenistan Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti, SSCB’ye dahil olmuştur.

Azerbaycan ile Ermenistan devletleri arasında **Dağlık Karabağ (Artsah)** sorunu yüzünden, bir savaş yaşanmış, hala çözüme kavuşmayan savaşta Ermeniler, Azerbaycan’ın 7 bölgesini halen işgal altında tutmaktadır. Ermeniler önce Batı Ermenistan parçasında soykırıma uğratılarak yurtlarından oldular. Naheçevan, 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı’na kadar Ermenilere aitti. Savaştan sonra Ermeni nüfus, sürgün ve katliamlara tabi tutuldu. Sovyet döneminde ise Naheçevan, Azerilerin kontrolüne girdi. Nüfusun büyük çoğunluğu göçe zorlanarak Ermenistan’a gitti.

Keza Dağlık Karabağ (Artsah) sorunu yine 1914 yıllarına dayanmaktadır. 1. EPS’de Bakü’yü ele geçiren İngilizler her bakımdan Azerileri desteklediler. % 90’ının Ermeni olduğu Dağlık Karabağ Cumhuriyeti 1923 yılında, Sovyet iktidarı tarafından Azerbaycan SS Cumhuriyeti sınırları içinde özerk bir bölge olarak Azerbaycan’a bağlanmıştır. Sovyet iktidarı döneminde çeşitli sorunlar olsa bile SSCB’nin dağılmasına kadar barış içerisinde insanlar bir arada yaşamışlardır. Sovyet cumhuriyetlerinde başlayan bağımsızlık, özgürlük hareketleri kendini Azerbaycan ile Ermenistan’da da gösterdi. Dağlık Karabağ Meclisi, 1988 yılında aldığı meclis çoğunluğu kararı ile Ermenistan’a bağlanmayı kabul etti.

Bunun üzerine Azeriler, Sumgait’te Ermeni yerleşim alanlarına saldırılarda bulununca Ermeniler toplu olarak Azerbaycan’ı terk etmek zorunda kaldılar.

Levon Der Petrosyan ve beraberiindeki akademisyen, öğretmenlerden oluşan **Dağlık Karabağ Komitesi** Yerevan’da açlık grevine başlayarak Dağlık Karabağ’ın Ermenistan’a bağlanması mücadelesini başlattılar. Yine Ermenistan, tarihinin en acı, dramatik deprem olayı ile bu dönemde sarsıldı. 7 şiddetinden büyük deprem ile yıkılan Leninagan’da (Gümrü) 100 binden fazla insan hayatını kaybetti. Bu olay büyük bir yıkım ve ulusal çöküntüye yol açtı. Tüm bu karmaşık süreçte Sovyet Yüksek Şurası, Dağlık Karabağ’ın, Ermenistan’a bağlanmasına şiddetle karşı çıktı. Halkın öncü-

lerini, önderlerini tutukladı. Bağımsızlıktan kaynaklanan ekonomik çöküntü, depremin yaraları ve savaşın kıvılcımları Ermenistan’ı içinden çıkılmaz bir kaosa sürüklemekteydi. Ancak her büyük tarihsel dönemeçlerde halk kendi önderlerini yaratır ve yaşatır. Dağlık Karabağ’ın üzerinde yaşayan derin tarihi, sosyal, ekonomik geçmişi olan Ermenilerin son 20 yılda devam eden savaşta kendi topraklarını yüzlerce, binlerce şehitler vererek savunmuş ve koruyabilmiştir. Bu tarihsel süreçte **Leonid Azdgaldyan** adlı Ermeni, halkının komutanı, önderi olarak tarih sahnesine çıkmıştır.

1915 Soykırımında Kars’tan kaçarak kurtulan, gelip Gürcistan’a yerleşen Azdgaldyan ailesinin bir ferdi olarak 1942’de Tiflis’te dünyaya geldi. İlk ve orta eğitiminden sonra 1960 yılında, Lomonosov Moskova Devlet Üniversitesi Fizik Bölümüne kayıt oldu. Burayı tamamladıktan sonra Yerevan Devlet Üniversitesi’nde öğrenimine devam etti. Radio-Fizik bölümünü başarı ile tamamladı.

Dağılan Sovyet cumhuriyetlerinden, bağımsızlığını ilan eden Ermenistan’ın kendi öz ordusu yoktu. Sovyet askerleri çekilmiş, Ermeniler hazırlıksız yakalanmıştı. Yerevan’da devam eden yüz binlerin katıldığı kitle gösterilerinden bir sonuç çıkmayacağını anlayan Leonid Azdgaldyan “*ordusu olmayan bir halk yenilmeye mahkumdur*” diyerek, akademik, bilimsel, fizik çalışmalarını bir yana bırakarak Dağlık Karabağ savaşına katılmaya karar verdi. 1990 yılının Şubat ayında ilk kez ulusal ordu oluşturma fikrini ortaya koydu. Bu doğrultuda ileri adımlar atarak “Bağımsızlık Ordusu Komutanlığı”nı oluşturdu.

“Karabağ Ermeni toprağıdır, bu kadar” (Leonid Azdgaldyan)

Leonid Azdgaldyan 1990 yıllarında mücadele arkadaşları **Hovsep Hovsepyan** ve **Aşod Nava Sardyan** ile Özgürlük Ordusu’nun temellerini attı. Düşüncelerinin önderliğini de yapan atom fizikçisi “*Bize Artsah için savaşacak ve kazanacak gönüllüler ordusu gerek*” diyerek 300 kişiden oluşan seçkin bir birlik oluşturmayı başardı. Herkesin parmak ile gösterdiği ordu da disiplin ve eğitim kazanmanın şartı olarak benimsendi.

Dağlık Karabağ’ın savunmasında girdiği bütün muharebelerin hepsinden zaferle çıktı. Leonid önderliğindeki Özgürlük Ordusu kısa sürede çok büyük başarılar imza attı. Vartenis sınır köylerinden Noyemberyan, Yerash ve buradan Gornidzor, Şahumyan, Mardagerd’e kadar uzanan sınır boylarında Azeri-Türk saldırılarını püskürterek korudu.

Azerbaycan cephesinde ise durum artık eskisi gibi olmayacak şekilde, yüzünü Türkiye’ye çevirme kararı

Leonid Azdgaldyan “*ordusu olmayan bir halk yenilmeye mahkumdur*” diyerek, akademik, bilimsel, fizik çalışmalarını bir yana bırakarak Dağlık Karabağ savaşına katılmaya karar verdi. 1990 yılının Şubat ayında ilk kez ulusal ordu oluşturma fikrini ortaya koydu.

aldı. Azeriler içerisinde kısa sürede gelişen şoven-milliyetçi tepkiler “*Karabağ Azerlerindir*”, “*Ermeniler Defolsun*” şeklinde gelişen tepkiler, Halk Cephesi tarafından yönlendirildi. Halk Cephesi **Ebulfez Elçibey** tarafından kurulan bir örgütlenmedir. Irkçı-milliyetçi söylemler ile ortaya çıkan, Türkiye’de MHP ile sıkı ilişkiler içerisinde olan, bu partinin geniş desteğini alan faşist bir partidir. Azerbaycan’ın bağımsızlık ve özgürlük yolunda öncülük oynayan Halk Cephesi kurucusu Ebulfez Elçibey, bir Türk Birliği oluşturmak ve bütün Türk devletlerini gerek ekonomik gerekse de sosyal ve kültürel ilişkilerde aynı çatı altında birleştirmenin çok ince hesaplarını ve bu hayalini gerçekleştirmenin derin planlarını yapıyordu. Aç bir kurt gibi pusuda bekleyen Türkiye, Sovyetler Birliği’nde olup biten iç karışıklardan son derece memnundu. Rus boyunduruğundan kurtulup, “Türk” cumhuriyetlerinin birleştiği “Büyük Türkiye” (Turancılık) hayali ve düşüncesi içerisinde kendini kaybetmişti.

Bunun için her türlü desteği sundu. Basında çıkan yazılar ile Türkiye’de yaşayan Ermenilere yeni bir kitle katliamı korkusu yaşattılar. “**Kahrolsun Ermeniler**”, “**Bozkurtlar Bakü’ye**”, “**Kahrolsun komünizm**”, “**Ordu Erivan’a**”, “**Karabağ Ermenilere mezar olacak**” şeklindeki sloganlar ile cihat çağrısı yapıldı.

MİT ve TSK Genelkurmay Başkanlığı’nın desteği ile “gönüllüler”den oluşan bir grubun savaşmak üzere Azerbaycan’a gittiğini, yine Azerbaycan’a stratejik ve taktik destek sunmak için generallerin bizzat cephede yer aldıklarını gördük. Bir Azeri-Türk saldırısı ile karşı karşıya kalan Ermenistan ve Karabağ toprakları yeni bir saldırı ile kaybetmek durumu ile karşı karşıya kaldılar. Leonid Azdgaldyan Dağlık Karabağ üzerine yürütülen tar-

tışmalara dair açık ve net olarak şunları söyledi: “*Karabağ’ı hiç kimsenin tartışma konusu yapmaya hakkı yok, müzakere edilmesi, hele hele pazarlık asla söz konusu olamaz, parti çıkarları için kullanılamaz, Karabağ Ermeni topraklarıdır, her şey böyle anlaşılmalıdır.*”

Bilim insanı, atom fizikçisi, efsane komutan, ordu içinde savaşın kurallarını ihlal eden askerleri eğitti ve onlara yol gösterdi. “*Düşman dahi olsa teslim olan bir insana kesin olarak dokunulmaz, asla silahlı kişilerin üzerine ateş açmayın, kaçan kişiyi vurmayın, bırakın kaçsınlar*” diyerek askeri eğitimin yanısıra insani değer yargılarına göre hareket edilmesi gerektiğini öğretti. Dağlık Karabağ’ın savunmasında sayısız çarpışmalara katılan Özgürlük Ordusu savaşçıları diğer bölüklere rağmen 6 şehit vermiştir. Yedincisi ise kendisi olmuştur ve 21 Haziran 1992’de ölümsüzleşmiştir.

TC, Azerbaycan-Ermenistan arasında bir “barış güvercini”

Leonid Azdgaldyan’ın ölümünün üzerinden 20 yıl geçmesine rağmen, insanların belleğinde var olmuştur; onun yaptıkları, kısa ve öz yaşantısı, düşünceleri halen bugün dahi hatırlanmakta yeni kuşaklara aktarılmaktadır.

Bölgesel savaşlar, etnik, mezhep ve kimlik arayışları her geçen gün daha da çoğalmaktadır. Emperyalist haydutların bütün planları, çözümsüzlük ve savaşlardan başka bir şey ortaya çıkarmamıştır. TC’nin bu konuda suç dosyası gerek Suriye gerekse Irak’taki politikalarda görüldüğü üzere bu kadar kabarıp iken Azerbaycan ile Ermenistan arasında süregelen savaşta “barış güvercini” rolüne soyunması inandırıcı değil, bir aldatmacadır.

(Bir ÖG okuru)

“Suriye, sadece Suriye’den ibaret değil...”

Aynı anda birkaç görevi yürütebilmeliyiz. AKP'nin saldırgan dış siyasetine kararlılıkla karşı durmak, rejim konusunda yanılısamalara kapılmamak, kısmi ve cılız da olsa onca şiddetin ortasında halkın yaratabildiği kimi olumlu deneyimlere kulak vermek... Bir de acil bir görev, Suriyeli göçmenlerle dayanışmak.

H. Merkezi: Suriye’de iç savaş 3. senesini doldurmak üzere... Ancak her geçen zaman diliminde Suriye, giderek halkların daha fazla kanının döküldüğü ve emperyalist dalaşın daha fazla görünür hale geldiği bir alan olmaya devam ediyor. Çemberine Rojava meselesini de alarak genişleyen Suriye gündemine ilişkin araştırmacı-yazar **Foti Benlisoy** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Suriye nezdinde bir dizi gelişme yaşanıyor, özellikle Rojava’da. Bu noktada ne düşünüyorsunuz?

Foti Benlisoy: Suriye’de Mart 2011’de başlayan rejim karşıtı ayaklanma, bölgesel statükoyu alt üst eden gelişmeleri tetikledi. Suriye’deki halk hareketi, Arap ayaklanmaları sürecinin bir devamı olarak ortaya çıktı. Ancak ayaklanma hızla askerileşti, dahası ülkedeki siyasal ihtilaf çok katmanlı uluslararası ihtilafın bir arenasına dönüştü. ABD ile Çin, özellikle ve asıl olarak da Rusya arasındaki uluslararası rekabette Çin ile Suudi Arabistan arasındaki bölgesel çekişmeye, bir dizi jeostratejik çatışmanın hesabının görüldüğü bir alana dönüştü Suriye.

Bu uluslararasılaşma, ülkedeki çatışmanın giderek mezhebi bir karakter almasıyla beraber ilerledi. Siyasal muhalefetin İslamlaşması, Esad rejiminin Sünni dışı kesimleri mezhebi temelde örgütlemesi, çatışmanın giderek mezhepçi bir iç savaş mahiyeti elde etmesine neden oldu. Uluslararasılaşma ve mezhebileşme, “Lübnanlaşma” diyebileceğimiz bir durum yarattı.

Suriye’deki Kürt halkı bu olumsuz koşullarda kendi ulusal ve demokratik talepleri doğrultusunda harekete geçerek kendi kendini yönetme çerçevesin-

de ciddi adımlar attı. PYD örgütlülüğü bu noktada ciddi bir etkide bulundu, küçümsenmemesi gereken kazanımların oluşmasını mümkün kıldı. Ancak Suriye’deki mevcut durumun kırılmalığını muhakkak hesaba katmak gerekiyor. Yani Rojava’da elde edilen başarıların, konu Kürtler olduğunda sicili maulum rejim güçleriyle İslami-mezhebi karakteri giderek pekişmiş muhalefet güçleri arasına sıkışmış olduğunu unutmamalıyız. Üstelik Barzani etkisindeki güçlerin Rojava’daki sürece pek de hayırhah yaklaşmadığı artık herkesin malumu. Böylesine dar bir alanda ancak geniş halk yığınlarını seferber ederek ve o seferberliği sürekli kılarak ayakta kalmak mümkün.

- Sıfır sorundan sefer sorununa gelen bir Türkiye profili görüyoruz. Bu politikanın arkasında yatan nedenleri nasıl yorumluyorsunuz? Bunun emperyalist politikalarla bağlantısı nedir?

- Türkiye sermayesinin bir “bölgesel güç” olma heves ve iştahını hesaba katmalıyız öncelikle. Yani Türkiye’nin bölgesel siyasetini emperyalist güçlerin basit bir “taşeronu” ya da aleti olması noktasından değerlendirmek pek de gerçekçi değil. Daha karmaşık bir durumla karşı karşıyayız. Bir yandan Türkiye sermayesinin bölgesel yayılma kapasitesinde son on, belki on beş yılda ciddi bir büyüme oldu. Diğer yandan ABD’nin bölgesel müdahale kapasitesindeki görece gerileme dolayısıyla bölge güçlerinin manevra sahasında belli bir genişleme yaşandı. AKP hükümeti bu genişleyen hareket sahasını kullanarak ve elbette ABD’ye paralel davranmaya çalışarak Suriye’deki ihtilafa çok aktif bir şekilde angaje oldu. Ancak bu angajmanın yanlış ve kolaycı çıkarımlara dayanması nedeniyle Türkiye’nin Suriye politikası giderek çıkışsız bir yola girdi. Radikal bir mezhepçi yönelime girerek ülkedeki El Kaide bağlantılı güçlerin desteklenmesi noktasına kadar savruldu. Bu durum ABD ile ciddi bir ihtilafın baş göstermesine neden oldu. ABD’nin Suriye’deki en büyük korkusunun Esad değil de El Kaide bağlantılı güçlerin zemin kazanması olduğunu herhalde artık herkes görüyordur. Böyle bir durum varken Türkiye’nin bu güçlerle flörtü, Obama yönetimiyle AKP hükümeti arasında soğuk rüzgarların esmesine neden oldu. Diğer yandan Türkiye dış politikası Suriye’deki Kürt dinamiğini ciddi bir biçimde küçümsedi. Kürtler kendi kendilerini yönetmeye dönük hamle yapınca da paniğe kapılarak olabilecek her yoldan onların önünü kesmeye çalıştı. Diplomatik blokajdan Barzani’yi öne çıkarmaya ve hatta destek verdiği silahlı grupları Kürtlere karşı saldırtmaya kadar her yolu denedi.

Gelinen noktada ne yaparsa yapsın bu konuda büyük bir açmazda düşmüş bulunduğu aşikâr.

- Çözüm süreci adıyla yürütülen bir süreç de var. Bu noktada Türkiye’nin iç politikada Kürt sorununa yaklaşımı ile dış politikada Kürt sorununa (Rojava) yaklaşımını nasıl yorumluyorsunuz?

- “Çözüm süreci” ile Rojava konusundaki politikalar arasında içsel bir ilişki olduğunu düşünmüyorum. AKP hükümeti, Türkiye’nin klasik inkâr siyasetinde bir tadilatta bulunuyor. Bir yandan Kürtlerin taleplerini bireysel-kültürel hakların tanınması gibi liberal bir çerçeveye (o da binbir kısıtla) sıkıştırırken diğer yandan da Kürtlerin onca yıllık mücadelesinin yaratmış olduğu bütün örgütlülükleri, siyasal kurumsallaşma ve dinamizmi yok etmek istiyor. Kürt sorununu Kürtler olmadan ve onlar hilafına çözmek arzusunda. Rojava-Suriye politikaları da bu yaklaşımla bütününle uyum içerisinde.

“Mezhepçi günlere karşı tavır çıkmalıyız!”

- Tüm tartışmalar karşısında takınılması gereken sınıfsal tavır sizce nasıl olmalı?

- Bu zor bir soru. Suriye sadece Suriye’den ibaret bir mesele değil çünkü. İçerisinde bulunduğumuz dönemin karakteristikleriyle ilgili bir tartışma bu. Kapitalist kriz ve ABD’nin uluslararası düzeyde sermaye birikiminin koşullarını garanti eden bir küresel güç olarak görece gerileyişi, tüm dünyada burjuva siyasal mimarisini daha kırılmalı hale getiriyor. Bu istikrarsızlaştırıcı faktörler küresel ölçekte beklenmedik sosyal patlamaların, toplumsal kabarışların ard alanını oluşturuyor.

Ancak bu patlamalar solun, sosyalist hareketin, emekçi muhalefetinin zayıflamış olduğu koşullarda cereyan ediyor. Dolayısıyla ayaklanmaların hâkim sınıfların şu ya da bu kanadınca, emperyalist aktörlerce ya da bölgesel güçlerce manipüle edilmesi, “çalışması”, kendi çıkarlarının bir aleti konumuna indirgenmesi mümkün olabiliyor (bkz. son örnek Ukrayna). Bu koşullar bir süre daha devam edeceğine benzer.

Bu karmaşık-çelişkili ahvalde nüanslı bir tutum izlemek gerekiyor. Bir yandan halk hareketlerinin talep ve özlentilerine karşı kulak kesilmek gerekiyor, diğer yandansa onların emperyalist aktörler ya da yerel hâkim sınıfların şu ya da bu kanadınca yozlaştırılması girişimlerine karşı açık tutum almak. Emperyalistler arası rekabette, bölgesel aktörlerin jeo-stratejik çatışmalarında devrimci sosyalistlerin taraf olması söz konusu olamaz, olmamalı. Suriye özelinde iç savaşın mezhepçi karakter almış olması tam bir felaket. Bütün mezhepçi güçlere karşı tutum almamız. Esad rejiminin niteliği hususunda yanılısamaya neden olmamalıyız. Rejimin sı-

nıfsal karakteri de otoriter yapılışı da kendi halkına nasıl bir zulmü reva gördüğü de ortada.

Sorun, rejim karşıtı güçlerin önemli bir bölümünün de bu hususta parlak bir sicile sahip olmaması. Mezhepçi şiddeti körüklemesi, dışa bağımlılığı vs.

Bu koşullarda işimiz çok zor. Aynı anda birkaç görevi birarada yürütebilmeliyiz. AKP’nin saldırgan dış siyasetine kararlılıkla karşı durmak, rejim konusunda yanılısamalara kapılmamak, muhalefetin bölgesel aktörlere bağımlılığının ve İslamizasyonunun yarattığı felakete dikkat çekmek, kısmi ve cılız da olsa onca şiddetin ortasında halkın yaratabildiği kimi olumlu deneyimlere kulak vermek, zayıf da olsalar demokratik, eşitlikçi, çoğulcu ve seküler bir Suriye için mücadele eden sol güçlerle ilişki kurmak vs. Bir de acil bir görev, Suriyeli göçmenlerle dayanışmak olmalı. Göçmenler genel olarak Türkiye’de işçi sınıfının en horlanan, görünmeyen, ezilen parçası. Bu bağlamda Suriyeli on binlerce göçmenin yaşadığı insani felakete duyarlı olmak, onları AKP’nin pragmatizmine teslim etmemek kritik önemde. Suriyeliler daha şimdiden birçok sektörde ağır sömürü koşullarda çalışıyor. Bu emekçilerle dayanışmanın yollarını bulabilmeliyiz.

- Suriye nezdinden Rusya ve ABD bir dizi anlaşmaya vardı. Buna bağlı olarak da Türkiye’nin tavrında kimi değişiklikler yaşandı. Bu konuda emperyalistlerin uzlaşma sağladığı madeler nelerdir ve nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Emperyalistler Suriye’deki durumun bölgeyi ve uluslararası sistemi daha fazla istikrarsızlığa sürüklemesi hususunda kaygılılar. Dolayısıyla bir “kontrollü geçiş” arayışındalar. ABD ile Rusya’nın karşılıklı çıkarlarını garanti edebilecek bir formülasyon arayışı bu. ABD bir yandan Esad rejiminin zayıflamasından memnun; ancak durumun kontrol dışına taşması, Suriye’nin “uluslararası camia” tarafından denetlenemeyen bir yeni Somali haline gelmesi konusunda endişeli.

Bu endişe nedeniyle Rusya’yı da içine katan bir denetim mekanizması arayışında. İran’la mevcut yakınlaşma sürecinin ardında bu arayışı da görmek mümkün. Rusya ise süreçten giderek kazançlı çıktığının, bölgedeki konumunu pekiştirdiğinin (Mısır’la ilişkiler son yirmi yılda olmadığı kadar gelişmiş durumda mesela) farkında ve bunu korumak istiyor. Kritik mesele, muhaliflerin bir bölümünü de şu ya da bu biçimde kapsamaması hedeflenen yeni bir hükümetin başında Esad’ın olup olmayacağı. Ancak bu hususta anlaşılmalı da muhtemel bir formülün sahada ne derece uygulanabilirlik kazanacağını göreceğiz. Suriye toplumsal formasyonu öylesine tarumar olmuş durumda ki evdeki hesabın çarşıya uyup uymayacağını hesap edebilmek mümkün değil.

Burası Türkiye Cumhuriyeti, adalet uyuyor! Uyandırırılar bir gün uyandırırılar

Burası Türkiye... Daha ilk vakitlerinde, "muasır medeniyetler seviyesine" yükselme iddiasıyla kurulan çağdaş, demokratik, laik, sosyal hukuk devleti... Öyle bir demokrasi var ki burada, Avrupa'daki demokrasiye taş çıkartır, doğuyu saymayın zaten. Burası cennet yani, tertemiz bir yer! Çocukların öldürülmediği, şeker de yiyebildiği ender ülkelerden... Herkesin kendisini özgürce ifade edebildiği bir ülke...

"Mustafa Kemal Paşa" böyle

MÇD'den yaşam alanlarına sahip çıkma paneli

İstanbul: Munzur Çevre Derneği kuruluşunun 10. yılını, düzenleyeceği çeşitli etkinliklerle karşılamaya hazırlanıyor. MÇD ilk olarak 8 Aralık günü Okmeydanı'nda düzenlediği bir panellerle "Yaşam alanlarımıza ve kültürümüze sahip çıkmak için bir araya geliyoruz" dedi. Panelde ilk konuşmayı yapan Meteoroloji Yüksek Mühendisi **Cemalettin Küçük**, "Bakin bugün köylerde maden arayanlar geçmişte kimyasal gazlarla Halepçe'de, 19 Aralık'ta hapisanelerde katliamlar yaptılar. Artık toplumuz bu durumu kanıksamış duruma geldi. Ama Gezi Direnişi bu kanıksamayı ortadan kaldıracak yeni bir başlangıç oldu" dedi. Küçük'ün konuşmasının ardından sözü Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Öğretim Üyesi Sosyolog **Şükrü Aslan** ve Bakırtepe Çevre Platformu Aktivisti **Hüsnüye Doğan** aldı ve Dersimlilerin bugüne kadar verdikleri mücadelenin kendilerine örnek olduğunu ve bundan sonra birlikte daha da güçlü olarak ses çıkaracaklarını belirttiler.

Gazi'de eğitim çalışması

Gazi Mahallesi: 2 Aralık günü Gazi Mahallesi'nde eğitim çalışması yapmak için biraraya geldik. Birinci konu başlığımız gazetemizde yer alan "Pulsula" sayfasındaki "Görev ve Yaşam" başlıklı

yazıydı. Yazıyı tartışırken; doğru çalışma tarzı, disiplinli çalışma, görev bilinci, eleştiri-öz eleştiri ve planlı programlı çalışmanın önemi vurgulandı. İkinci konu başlığımız ise; "Doğru çalışma tarzı ile başarıya ulaşılır" oldu.

bir ülke yarattı, miras bıraktı bize. Bütün devlet büyükleri bu bilinçle okşadı ülkemizi, Tayyip bu bilinçle seviyor bizleri. Evet devletimiz bize âşık, bizim için yapmayacağı şey yok. Bazıları için böyle bir ülke burası, adaletin ana yurdu, hukukun üstün olduğu yer. Bana dokunmayan yılan bin yaşasın diyenlerin algısı bu... Ama öyle bir devlettir ki bu, yılanlarının sokmadığı kimse yoktur. Bu yılan herkesi sokar, herkesi sokacaktır. Bu yılan, faşizmdir. Faşizmin adaletidir, hukukudur! Öyle şeyler oluyor ki memlekette... Dünyanın gözleri önünde öyle adaletsizlikler var ve bunlar o kadar pervasızca yapılıyor ki, "yeter artık" demek bile insanı usandırıyor artık!

Neden mi bahsediyoruz?

Örneğin Ethem Sarısülük davası... Herkesin gözü önünde, göz göre göre polis mermisiyle katledildi Ethem Sarısülük! Herkesin görmesi önemliydi, çünkü bu ülkede yüzlerce insan kimsenin görmediği yerlerde katledildi. Herkesin görmesi önemliydi, çünkü bunun inkârına kolay kolay kalkışılmayacaktı. Ama öyle olmadı, devletin bütün teşkilatları katil **Ahmet Şahbaz** için, Ethem'i vurduğu günden itibaren seferber oldu. 3. duruşmaya geldik, devletin katilin koruyuculuğundaki ısrarı sürüyor! Suç bizde ama, bu devletin kendisi katil değil miydi ya? İlk duruşmaya peruk, takma kaş, bıyık ve **takma beyinle** gelen Ahmet Şahbaz, 2. duruşmaya Urfa'da çalıştığı için gelmedi. Hâlbuki 1. duruşmadan önce de Urfa'da çalışıyordu. Ethem'i öldürdükten sonra oraya atanmıştı, bir nevi ödüllendirilmişti. Ve en son 3. duruşmada, telekonferans yöntemiyle Urfa'dan bağlandı katil. Hala kimliği tespit edilemedi. Kimlik tespiti yapılmasını isteyen avukatlara

Savcı "Ne gerek var, önemli olan **saniğin orada olmasıdır**" dedi. Mahkeme heyeti katile ikamet ettiği yeri sordu, katil "ikametim yok" dedi, biraz sıkışınca "Urfa **Emniyet Müdürlüğü**" dedi. Sonra iddianamenin okunmasına geçildi ve olan oldu.

Savcı ile mahkeme heyetinden bir üye uyudular. Koltuk mu rahat geldi, uykusuzluk mu bastırıldı bilmiyoruz ama bir güzel uyudular. Ne tuhaf değil mi, dünyanın gözü önünde insan öldürmüş birisinin davasında bu kadar hukuksuzluk yapıyorsunuz, sonra bir de uyuyorsunuz. İşte adalet, işte TC hukuku, Anayasa, mülkün temeli... Hepsisi orada uyuyan savcı işte... Sonra savcı tekrar uyumak üzere uyanıyor ve hukuksuzluk devam ediyor. (Uyanmasa daha mı iyiydi acaba?) Ahmet Şahbaz, Ethem'in vurulduğu gün için "birinin vurulduğundan habirim yoktu" diyor. Bunun üzerine avukatlar emniyete ait o günün tutanağında Ahmet Şahbaz'a ait imzayı gösteriyor ve Şahbaz'a soruyor "bu senin imzan mı?" diye. Tabii belge kameradan, Urfa'daki katile gösterilemiyor ve mahkeme heyeti "Biz şimdi bunu nasıl göstereceğiz?" diyerek talebi reddediyor. Telekonferansla yargılama yaparsan tabii gösteremezsin... Ve böylece avukatların belge göstererek müdahil olmaları engellenmiş oluyor. Ve ardından aynı zamanda **AKP'nin Altındağ Belediye Başkan Adayı da olan katilin avukatı Hüseyin Yelkovan** söz alarak arsızca, "Müvekkilim katil değildir. Katil görmek isteyenler aynaya baksın" diyor. Avukatın arsızlığına, Şahbaz'ın arsızlığı ekleniyor; "Maktulün ölümünde benim hiçbir kusur ve hatam yoktur. Maktulün ölümüne sebebiyet verenler bana taş atanlardır". Ardından Ethem'in annesi Sayfi ana sesleniyor ona; "senin o ellerin kırılın..."

Bu hukuksuzluklar yaşanırken, mahkeme heyeti ve savcı arada uykuya dalıyordu... Uyandıklarında da büyükleri ne dediyse onu tekrarlıyordu. Sonra da 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nin tarafsızlığına dair aldığı eleştirilerden dolayı davadan çekildiğini açıkladı. Neyleyelim, ülkemizde hukuk böyle işliyor, adalet böyle yerine geliyor...

(Bir ÖG okuru)

"Katilleri de, zanlıları da iyi bilirsiniz"

H. Merkezi: Hrant Dink davasında kararın, Yargıtay tarafından bozulmasının ardından yeniden başlanan davanın 2. duruşması İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam etti. Duruşma bir kez daha gösterdi ki; katilleri kendi yargısı, yargılayamaz.

3 Aralık günü gerçekleşen duruşmada, daha önce tutuksuz bulunan ve yakın zamanda tutuklanan Erhan Tuncel'in ifadeleri basında geniş bir yer buldu. Tuncel, daha önce görülen duruşmalarda verdiği ifadelerinde, "suçsuz" olduğunu iddia ettiği dönemin Emniyet İstihbarat Daire Başkanı **Ramazan Akyürek**'in cinayeti organize ettiğini söyledi.

Tuncel daha önceki duruşmalarda verdiği ifadelerde Hrant Dink'in katledilmesinde sorumlunun Trabzon İl Jandarma Komutanı **Albay Ali Öz** olduğunu söylemişti. Ancak son duruşmada jandarmanın cinayeti organize edecek kapasitesinin olmadığı söylendi.

Tuncel'in cinayeti organize ettiğini söylediği Ramazan Akyürek ise emniyet içerisinde cemaatin özel isimlerinden birisi olmakla tanınıyor. Akyürek, 2004 yılında Trabzon Emniyet Müdürü olarak atanmasının ardından, bölgede birçok akademisyen, Santa Maria Kilisesi'nin rahibi Santoro cinayetiyle öldürüldü. Ayrıca Kürt işçilere birçok saldırı organize edildi, TAYAD'lılar linç edilmek istendi, McDonald's bombalandı. Birkaç yıl içerisinde gerçekleşen bu saldırılar dahi Akyürek'in nasıl bir organizasyon içerisinde bulunduğunu göstermeye yeterli. Akyürek ile Tuncel arasındaki ilişki ise; bu dönemde Akyürek'in de altında imzasının yer aldığı Tuncel'in polis muhbiri olarak "görev" yaptığına dair belgeden geliyor.

Tuncel'in Hrant'ın katledilmesine ilişkin verdiği bir diğer isim ise dönemin Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı'nın C Şubesi ("azınlıklara" bakan birim) **Ali Fuat Yılmaz**er. Daha önce de cinayet anına ilişkin görüntülerin "kaybedilmesinde" adı geçen Yılmaz'ın Başbakan ile olan yakın ilişkisi birçok kez basına yansımıştı.

Taraf gazetesinin polis yazarı **Emre Uslu**, 24 Ağustos 2010'daki yazısında Yılmaz'ere ilişkin şunları söylüyordu: "... Yılmaz'erin arkasında Cemaat varmış. Ben Yılmaz'erin Cemaat'le bir ilişkisinin olup olmadığını bilmiyorum ama onun neden güçlü olduğunu bildiğim çok net bir bilgiye sahibim. O, bu göreve getirildi çünkü onu Başbakan Tayyip Erdoğan istedi. İstanbul'a her geldiğinde de onunla mutlaka görüşüyor Erdoğan."

Tuncel'in daha önce "suçsuz" olduğunu öne sürdüğü isimleri, şimdi açıkça suçlamasından daha çok, davada dikkat çeken, devletin bütün kademelerindeki isimlerden hangisinin isimi geçerse geçsin Hrant Dink'in katledilmesiyle açık şekilde ilişkilendirilebilmesidir. Hal böyle olunca mahkeme dahi göstermelik "adaletini", daha da göstermelik yaparak açıkça tiyatro sahnesine dönüyor.

Egemenlerin medyası her defasında Hrant'ın "Gizli eller", "Derin güçler", "Çeteler" tarafından katledildiğini öne sürüyor. Ancak yine egemenlerin "yargı"sı dahi gerçekleri gizleyebilme kabiliyetinden uzak. Hrant'ın arkadaşlarının duruşma öncesi söylediği gibi ifade edersek, "Katilleri de, zanlıları da iyi bilirsiniz." İyi biliyoruz.

Gezi tutsaklarının gözünden hapisaneler ve Gezi!

İzmir: İzmir'de "1. Dalga" adıyla gözaltına alınıp tutuklanan ve 3 Aralık günü serbest bırakılan Gezi tutsaklarından Şakran'da cinsel tacize karşı direnen **Elif Kaya** ve Kırıklar'da F1 ve F2 kalan Gezi direnişçileriyle bir araya geldik.

Yaklaşık 6 aydır tutsak olan Elif, bize Şakran'ı anlatırken; Kırıklar F1 Hapishane ile aynı hapishaneye bağlı olmasına rağmen tecridin çok daha boyutlusunun yaşandığı F2'yi **Orhan Öztürker** anlattı. **Vedat Yeler** ise F1'de takılmak istenen ancak tutsakların mücadelesi sonucu takılmayan kameralarla ilgili bilgi verirken, Gezi İsyanı'ndan hemen önce işten çıkarılan **Ozan Adıyaman** Gezi İsyanı'na dair düşüncelerini dile getirdi.

"Ambargo merkezi, F2"

- Aynı hapishane bağlı olmasına rağmen F2'nin F1'den farkından bahsedebilir misin?

Orhan Öztürker: Öncelikle geride bıraktığımız tüm devrimci tutsakları selamlıyorum. Hapishane süreci, içeride olan mücadeleye bağlı olarak değişebilir. Bu konuda direnç ve inanç temel dayanağımız. Zaten köklü geleneğe sahip olduğumuz için tereddüt etmedik. Bulduğumuz hapisanede devrimci tutsakların sayısının az olmasından kaynaklı bayağı bir sorun yaşadık. F1'de kazanılmış haklar var ama aynı durum F2 için geçerli değildi.

Fiziki şiddet, tekli hücrelere alma, yerde sürüklenme, açlık grevinde su-şeker verilmemesi gibi durumlarla karşılaştık. Spor, kütüp-

hane faaliyetlerine grup olmadığı için çıkarılmadık. Revire çok geç çıkarılıyorduk ve üstünkörü tedavi ediliyorduk. Devrimci basın üzerinde ambargo vardı. Diğer en önemli nokta ise *10 kitap sınırlaması* uygulamasının olması. Tecridi protesto sloganlarına sürekli disiplin soruşturması açılıyor ve cezalar veriliyordu.

"Konfor değil, insanlık dışı uygulama merkezi Şakran" - Şakran'ın nasıl bir hapishane olduğunu anlatır mısın?

Elif Kaya: Şakran Hapishanesi'nin açıldığı ilk süreç hepimizin malumu. Diğer hapisanelerden farkları büyük bir marifetmişçesine ilan edildi. F tipi hapisanelerin açıldığı ilk süreçte olduğu gibi ne kadar konforlu olduğu, otel gibi yerler olduğu iddia edildi. Oysa açıldığı günden bugüne sürekli insanlık dışı uygulamalarıyla gündeme geldi. En küçük şeyler bile soruşturma sebebi olmakta ve sonu gelmeyen disiplin cezaları verilmektedir. Yayınlara, mektuplara uygulanan sansürün sınırı yok. Özellikle kadın bedenine dönük cinsel işkenceyle çokça gündeme gelmiştir. Kadın tutsaklara dönük taciz artarak devam etmektedir. Sürekli "biz yaptık, oldu" anlayışı hüküm sürmekte.

"F1, tecrit içinde tecrit"

- Kırıklar F1'e takılan kameralarla ilgili nasıl bir karşı koyuş sergiledi?

Vedat Yeler: Tecrit içinde tecrit

olan F tiplerini yazmaya kalksak sayfalar yetmez. Kamera meselesi de Adalet Bakanlığı'nın yeni bir saldırısı. F tiplerini ve uygulamalarını hepimiz çok iyi biliriz. Özellikle 2000'lerde F tiplerinin açılmasıyla devrimcilere yapılan katliamlar ve işkenceler; belleğimizde silinmeyecek bir yerde durmaktadır. Şimdi yine "güvenlik" bahanesiyle özel yaşam alanımız olan havalandırma kamerası takma projesi gündeme geldi. Biz de her defasında belirttiğimiz gibi yaşam alanımızın gözetlenmesine izin vermeyeceğimizi, kameraları kıracağımızı belirttik. Tabii takıldığı gibi devrimci tutsaklar olarak **"kamera işkencesine hayır"** sloganlarıyla kırdı bunları. İki sefer takıldı ve ikisinde de kırıldı. Peşinden idarenin yeni saldırıları geldi.

"Bireysel başladı, isyan oldu"

- Gezi İsyanı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Ozan Adıyaman: Eylemler başlamadan önce çalıştığım fabrikadan çeşitli "gerekçelerle" işten çıkarıldım. Sonra eylemler başladı, ben de belki de o öfke ile katıldım. Gezi sürecinde pek çok kurumun ortak hareket etmesi, devrimci dayanışma açısından önemli ve anlamlıydı bence. Gezi İsyanı halkın dayanışma ile biraraya gelmesiydi. Pek çok insan bireysel talepleri için biraraya geldi ama ortaya Gezi gibi büyük bir coşku, büyük bir isyan çıktı.

Kapı işaretlemelere karşı eylem

H. Merkezi: Alevilerin yoğun olarak yaşadığı Semsür (Adıyaman) Yeni Mahalle'de bir otomobil ve sokak lambası ile 13 ev ve işyerinin kapılarının işaretlenmesinin ardından mahalle halkı tedirginlik yaşıyor.

Burjuva medyanın "iddia" boyutuna indirgediği olay, bölge yetkilileri tarafından geçiştirilmeye çalışılıyor. Halkın tepkisi ise giderek büyüyor. 2 Aralık günü Karapınar Caddesi'nde toplanan halk, yolu trafiğe kapatarak olayın çözüme kavuşturulmasını istedi. Karayolunun trafiğe kapatılmasının ardından Adıyaman Valisi bölgeye geldi. Valiye seslenen kitle olayın çözüme kavuşturulmasını ve olay hakkında takip-sizlik kararı verildiği anda tekrar eylem yapacaklarını duyurdular.

Köylüden ÇED protestosu

H. Merkezi: Ankara'nın Elmadağ İlçesi İlipınar'da planlanan taş ocağı için ÇED raporu için gelen şirketi köylüler protesto etti. Orman Bakanlığı tarafından İlipınar bölgesine taş ocağı, beton santrali ve asfalt plant tesisi kurulmak istenmesi üzerine, köylüler geçen Nisan ayında **"Taş ocağı istemiyoruz"** eylemi yapmıştı.

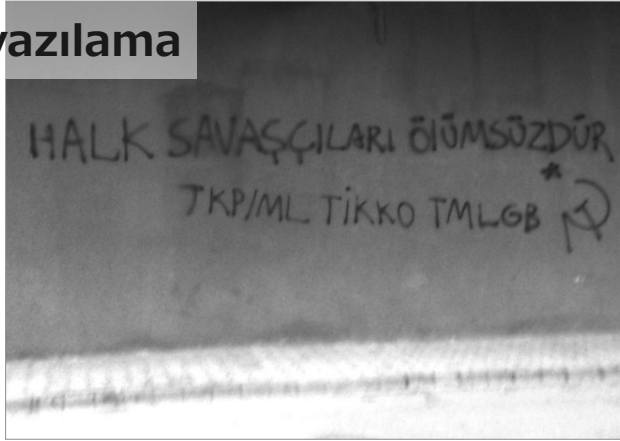
6 Aralık'ta Elmadağ İlçesi'ne bağlı Karacahasan Köyü'ne gelen şirket yetkilileri, açılacak taş ocağının ÇED raporunu sunmak için köy kahvesine girdiğinde kahveci tarafından kovulduktan sonra köylüler tarafından protestoyla karşılandı. Köylüler adına muhtar tarafından yapılan açıklamanın ardından şirket, jandarma eşliğinde tutanak tutarak köyden ayrılmak zorunda kaldı.

Militanlardan yazılıma

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre İstanbul'da bulunan Taşdelen ve Sarıgazi semtlerinde TKP/ML militanları tarafından yazılıma yapıldı. Açıklamada *"Çok sayıda 'Yaşasın halk savaşı', 'Halk savaşıları ölümsüzdür', 'Yaşasın partimiz TKP/ML*

TİKKO TMLGB' yazılı TKP/ML imzalı yazılımlar emekçi semtlerin duvarlarına nakşedildi" denildi.

"Militanlar kayıp vermeden eylemi sonlandırdı" denilen açıklama, "Bir kez

daha partimiz TKP/ML şehitlerini anıyor ve mücadelelerini büyüteceğimizin sözünü veriyoruz. Yaşasın partimiz TKP/ML, halk ordusu TİKKO, gençlik örgütü TMLGB" sözleriyle sona eriyor.

"Hasta tutsaklara özgürlük"

Bursa: BDP Bursa İl Örgütü, devletin, hapisanelerde ölüme terk ettiği hasta tutsakların derhal tahliye edilmesi için 3 Aralık günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylemde yapılan açıklamada devletin tutsaklar üzerinde yarattığı baskılara vurgu yapılarak "beş yıldızlı lüks oteller" olarak nitelendirilen hapisanelerde siyasi tutsakları ölüme terk ettikleri belirtildi. Duyarlılık çağrısı yapılan açıklamada hasta tutsaklara özgürlük istendi.

Gerçekleştirilen eyleme **Partizan**'ın da aralarında bulunduğu devrimci ve demokratik kurumlar destek verdi.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umud Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/Istanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/Istanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Eli kanlı devlet hesap verecek!

Dünyanın her yerinde devrim ve özgürlük uğruna şehit düşenler büyük bir saygıyla anılır, onlar onurdur... Ülkemizdeki ve de özellikle T. Kürdistan'ında on yıllardır süren savaşın şehitleri de halk nezdinde büyük bir öneme sahiptir. Kürt halkı mücadelesini, gerillaların olmadığı takdirde adının dahi anılmayacağını bilinciyle bugüne getirmiştir. Bu uğurda şehit düşen gerillaların uyuduğu mezarlıklar da Kürt halkının yüreğidir, can damarıdır...

Bunun bilincinde olan eli kanlı TC'nin ve de sözcüsü AKP'nin mezarlıklara, "en iyi Kürde, yani ölü Kürde" dahi saldırıyor olması doğaldır. Ve elbette bu onursuzluğu kabul etmemiş, etmeyecek olan halkın da devletten hesap sormak istemesi doğaldır. "Barışta" da savaşta da bu böyledir! Bugün Gever'de (Yüksekova) gerçekleşen katliamı ve direnişi gerillaya güven ve onu sahiplenme olarak; halkın devletin gerçek yüzünü unutmadığını ve bizlere de hatırlattığını, öğrettiğini bile rek okumak sadece devrim mücadelemiz açısından değil, insanlık adına da ciddi bir uyarıdır!

Mezarlıkta, hastanede ve cenazede saldırı!

Gever halkının devletin gerilla mezarlarına yaptığı saldırının hesabını sormak; yüreğine, can damarlarına, onuruna sahip çıkmak için 6 Aralık'ta mezarlıkta yaptığı eyleme saldıran polis; on yıllardır Kürdistan'da tescillenmiş, Gezi'de iyice teşhir olmuş terörünü uygulamaktan bir saniye bile çekinmedi. Bir saniye bile çekinmedi ve Mehmet Reşit İşbilir ile Veysel İşbilir'i kurşunladı, göz göre göre katletti!

Hakkâri Valiliği yaptığı açıklamada, 8-9 uzun namlulu silahla değişik mevkilerden TOMA araçlarına ateş etmeye başladığını ve bundan sonra Özel Hareket Timlerinin devreye girdiğini belirterek Mehmet ile Veysel'in de çatışmaya girerek öldüğünü söyledi, infazı meşrulaştırmaya çalıştı! Aklınıza gelebilecek bütün medya kuruluşları da (egemenlere ait olanlar) ilk dakikadan itibaren infazı meşrulaştırmak için her şeyi yapmaya başladı... Göz göre göre yapılan katliam, "uzun namlularla saldırdılar" denilerek normal bir şey olmuş gibi gösteriliyor, yine bu ülkenin ucuz can pazarı olduğu bir kez daha kanıtlanıyordu!

Devlet, can çekişen evlatları için hastaneye gelen insanlara saldırıp, hastaneye gaz bombası atacak, camları kıracak kadar da arsızdı! Şehitlerine sahip çıkarken şehit veren Gever halkı, son şehitlerini de başına basmasını bildi. Devlet

ise gerekeni yine yaptı, cenazeye sahip çıkanlara da tören öncesi ve tören sonrası azgınca saldırdı. Ve polis Bermal Topçu adlı genci de silahla, yakın mesafeden vurdu. Gazetemizin çıkma-ya hazırlandığı vakte kadar da, Topçu'nun yaşam tehlikesi devam etmekteydi. Doktorlar Topçu'nun yaşaması durumunda bile vücudunun sol tarafının felç olma riskinin olduğunu belirtti. Hakkâri'nin utanmaz Valiliği ise İşbilirler için yaptığı açıklamanın benzerini ifade edip Topçu'nun da silahlı eylemci olduğunu söyleyerek katilleri aklamaya çalışıyor.

Aydın Erdem'in ölüm yıldönümünü geride bıraktığımız, Roboski katliamının ikinci yılının yaklaştığı bugünlerde katliamların dünyanın gözü önünde bu kadar kolay gerçekleşmeye devam ediyor olması ülkede yaşayan herkese ince bir mesajdır! Bu mesajı iyi okuyup ve iyi okunmasını sağlayıp başta Kürt halkı olmak üzere bütün ezilenler için devletin direniş davetine icap etmek boynumuzun borcudur!

Biji Berxwêdana Gever!

Devletin Gever'deki katliamı, dört bir yanda yapılan eylemlerle protesto edildi. Devletin yapılan eylemlerin birçoğuna yanıtı saldırı oldu. O eylemlerden bazılarını yayınıyoruz:

Amed

BDP İl Binası önünden başlayan yürüyüşte YPG-H, KCK ve PKK bayrakları açıldı. Yürüyüş kolu NCity AVM önünde TOMA'lar ile çevrilirken, BDP Eş Genel Başkanı Gülten Kışanak burada bir konuşma yaptı. Kışanak'ın konuşması ardından polisin yürüyüşe izin vermemesi üzerine gerginlik yaşandı. Daha sonra polis kitleye gaz

bombası ve tazyikli suyla saldırdı. Kitle de polise taş ve ses bombaları ile karşılık verdi. Partizan'ın da katıldığı eylemde polisin saldırısı sonucunda 10'dan fazla kişi çeşitli yerlerinden yaralanırken, atılan ses bombası nedeniyle 4 polisin de yaralandığı öğrenildi.

İstanbul

* HDP İstanbul İl Örgütü, HDK İstanbul Meclisi ve BDP İstanbul İl Örgütü'nün çağrısı ile Galatasaray Lisesi önünde yüzlerce kişi bir araya geldi. "AKP'nin Barışı Gever'de bitmiştir" ve "Barışa kurşun sıkanlardan hesap soracağız" pankartı açan kitle adına yapılan açıklamanın ardından Tarlabası'na doğru yürüyüşe geçen kitleye polis Ömer Hayyam Köprüsü üzerinde gaz bombaları ile saldırdı. Saldırıya kitle taş ve soda şişeleri ile karşılık verdi.

* Sarıgazi: 8 Aralık günü Üçler Market önünden başlayan yürüyüşte "AKP'nin barışı Gever'de bitmiştir" yazılı pankart açan BDP'liler yürüyüş düzenlediler. Yürüyüşe Partizan, DHF, Kaldıraç da destek verdi. Yapılan açıklamanın ardından protesto, oturma eylemi ile son buldu.

* Gazi: 7 Aralık akşamı Eski Karakol'da biraraya gelen kitle "Kürdistan faşizme mezar olacak" yazılı pankartın arkasında toplanarak yürüyüş yaptı. 8 Aralık akşamı ise yine protesto için biraraya gelen kitleye saldıran polise, kitle de taş, havai fişek ve molotoflarla karşılık verdi.

Ankara

7 Aralık günü BDP ve HDK'nin çağrısıyla Yüksel Caddesi'nde toplanan ve aralarında Partizan'ın da bulunduğu kitle, AKP il binasına yürümek isteyince polis barikat kurdu. Görüşmelerden sonuç alınamayınca polis barikati önünde açıklama yapan kitle, devletin şehitlere saygısının

olmadığını, 6 Aralık 2009'da Amed'de Aydın Erdem'i, Roboski'de 34 Kürt köylüsünü katlettiğini hatırlattı ve bugün de katliamların devam ettiğini söyledi.

Colemerg

Colemerg'de (Hakkâri) halk, yürüyüş düzenledi. Biçer, Derviş ve Keklikpınar mahallelerinde bir araya gelen çok sayıda kişi, ateş yakarak yollara barikatlar kurdu.

Sık sık, "Gever halkı yalnız değildir" sloganı atan kitle, yoldan geçen araçlara kimlik kontrolü yaptı.

Dersim

Dersim Sanat Sokağı'nda biraraya gelen Dersim Emek ve Demokrasi Güçleri, "Mehmet ve Veysel arkadaşlara sıkılan kurşun demokratik siyaset sürecine sıkılmıştır" yazılı pankart açtı. Basın açıklamasını okuyan BDP İl Eş Başkanı Leyla Akyıldız; "İçinden geçtiğimiz süreç barış ve demokratik özgürlük süreci olarak adlandırılmasına rağmen Kürt halkına yönelik inkar ve imha siyaseti sürüyor" diye konuştu.

Merdin

Merdin'in Dargeçit ilçesinde BDP İlçe binası önünden Mrade Kine Meydanı'na yürüyen çok sayıda kişi adına açıklama yapan BDP Dargeçit İlçe Başkanı Abdurrahman Arslan, Kürt halkının 30 yıldır "barıştan" yana tavır koyduğuna işaret ederek, bir an önce failerin bulunması ve gereken cezanın verilmesi çağrısında bulundu.

Sêrt

BDP Sêrt İl Örgütü öncülüğünde il binası önünde düzenlenen açıklamada konuşan BDP İl Başkanı Mehmet Ata İnan, "Gever'de en demokratik hakları olan basın açıklamasını yapan kitleye yönelik polisler tarafından gerçekleştirilen saldırı sonucu 2 insanımız daha katledildi. Meydanlarda Türkiye topluma barış naranaları atmasının biliyorsunuz da; yaşanan katliam karşısında neden sessiz duruyorsunuz?" dedi.